สารเวียน จปร.๓๐

ฉบับที่ ๑/๒๕๖๗

จปร.๓๐

เราคือครอบครัวเดียวกัน

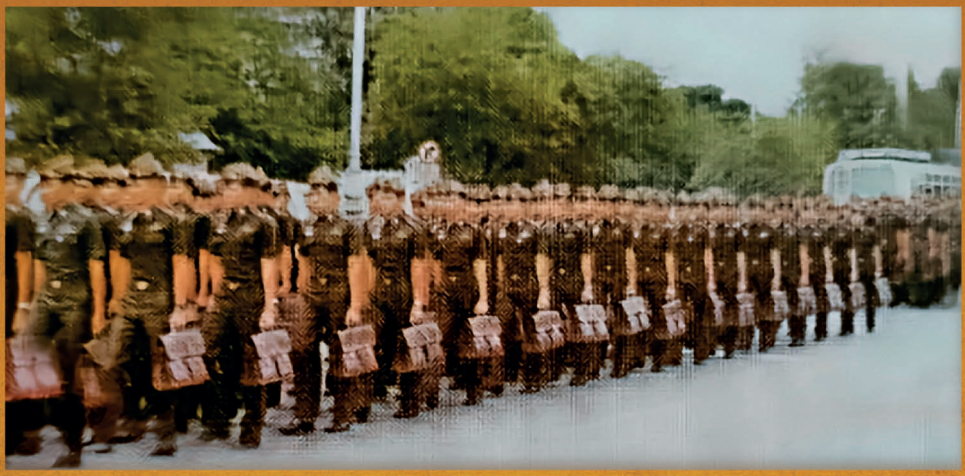

“สายสัมพันธ์ ฉปร.๓๐”

@ ฉากรั้วแดง กำแพงเหลือง อันเลื่องชื่อ
พวกเราคือ เพชรพราวแสง แห่งสยาม
เดินทางทั่ว ถิ่นดินแดน แคว้นเขตคาม
เพื่อทำตาม ความใฝ่ฝัน ในวันวาน

@ เริ่มทำงาน ต่างกันไป ในหน้าที่
ทั้งยุทธวิธี การช่วยรบ ครบประสาน
บ้างล้มหาย ตายจากไป ในการงาน
บ้างพบพาน ความรุ่งเรือง เฟื่องฟูกัน

@ วันเวลา ผันผ่าน เนิ่นนานช้า
นักรบกล้า มาถึงทาง แห่งความฝัน
สุขสมหวัง เหมือนดังใจ ที่ต้องการ
คืนสู่บ้าน สู่ครอบครัว ถ้วนทั่วกัน

@ ดอกไม้บาน พอนานเข้า ก็เฉาร่วง
แต่ไมตรี เราโชติช่วง แสนสุขสันต์
ทุกค่ำเช้า เฝ้าฝันใฝ่ ได้เจอกัน
ขออย่าลืม ความสัมพันธ์ เท่านั้นพอ

.....

เผ่าพงศ์ ลูกพ่อขุนอิงค์

๑๙ ธ.ค.๖๖

สวัสดีปีใหม่ ๒๕๖๗

เรียน เพื่อนๆ จปร.30

เนื่องในวารดิถีปีใหม่ 2567 ผมและคณะกรรมการรุ่น จปร.30 ทุกท่าน ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ท่านเคารพนับถือ รวมทั้งพระบรมเดชานุภาพแห่งองค์บูรพมหากษัตริย์ทุกพระองค์ ได้โปรดดลบันดาลพระราชทานพรให้เพื่อนๆ จปร.30 และครอบครัว มีความสุข สุขภาพแข็งแรง ปราศจากภยันตรายใดๆ ทั้งปวง คิดหวังสิ่งใดขอให้สมปรารถนาทุกประการ

ตลอดห้วงเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ผมขอขอบคุณคณะกรรมการ จปร.30 ทุกท่านที่ร่วมกันคิดวางแผนและดำเนินการต่างๆ เพื่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี ในหมู่พวกเรา จปร.30

ผมขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจในกิจกรรมต่างๆ ด้วยดี และหวังว่าคงได้รับความร่วมมือเช่นนี้ตลอดไป “เราคือครอบครัวเดียวกัน”

พล.อ.
(ชัยชนะ นาคเกิด)
ประธาน จปร.๓๐

จากฝ่ายเลขานุการ.....

เรียนเพื่อนๆ ครับ ก่อนอื่นคณะกรรมการ จปร.30 ต้องขอแสดงความยินดีกับพี่มิก (สุรใจฯ) ที่ได้รับรางวัลเกียรติยศจักรดาว ของ รร.ตท.ในปีนี้ รวมทั้งขอแสดงความยินดีกับครอบครัวของเพื่อนทั้งหลายที่ลูกชายและลูกสาวได้สมรสเป็นฝั่งเป็นฝากันหลายท่าน อย่างไรก็ตามในห้วงที่ผ่านมารุ่นของเราก็ต้องสูญเสียเพื่อนรักไปถึง 4 ท่าน คือ เพื่อนดำ (วุฒิชัยฯ) เพื่อนตีโน่ (ปกิจฯ) เพื่อนเป้า (อรรถพร) และล่าสุดคือเพื่อนติ่ง (บุญมี) ซึ่งคณะกรรมการ จปร.30 ก็ขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งต่อครอบครัวของเพื่อนทั้ง 4 มา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ พร้อมทั้งขอให้เพื่อนๆ ได้ช่วยกันดูแลสุขภาพของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพราะพวกเรา สว.ทั้งหลายล้วนมีอายุกันมากขึ้น ร่างกายที่ใช้มาอย่างหักโหมตั้งแต่หนุ่มๆ ตอนนี้มันเริ่มเสื่อมโทรมตามสังขาร ยังไงก็ขอให้สู้สู้ หายใจแรงๆ เข้าไว้ และมาร่วมกิจกรรมของรุ่นกับเพื่อนๆ กันให้ได้ทุกปี ทั้งนี้ รวมถึงครอบครัวของเพื่อนๆ ด้วยนะครับ ไม่ต้องรีบขอรับเงินสวัสดิการรุ่นหรอกครับ

การบริหารงานของรุ่นภายใต้การนำของพี่นะ (ชัยชนะฯ) ที่ผ่านมาได้พยายามให้รุ่นของเราอยู่อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ในสายตาของทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนๆ เป็นอย่างดีมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการช่วยเหลือเพื่อนที่หลายๆ ท่านได้บริจาคทรัพย์ร่วมสมทบทุนในกองทุนช่วยเหลือเพื่อนที่พี่เล็ก (สัมพันธ์) และพี่โบ้ (ณัฏฐสิทธิ์) รับผิดชอบอยู่ สำหรับเงินกองทุนสวัสดิการรุ่น พี่เต้ (วุฒิไกร) ก็ได้จัดทำชี้แจงอย่างละเอียดให้ได้ทราบกันแล้วทั้งนี้ เนื่องจากปัจจุบันพวกเราก็เกษียณกันหมดแล้ว การจัดกิจกรรมหาเงินเข้ารุ่นจึงทำได้ยาก ประกอบกับรายจ่ายด้านสวัสดิการก็เริ่มมีมากขึ้น เป็นผลให้เงินกองทุนสวัสดิการรุ่นของเราเริ่มลดลง ดังนั้น เพื่อให้มีเงินกองทุนในการให้สวัสดิการแก่เพื่อนได้อย่างเพียงพอ จึงขอความร่วมมือจากเพื่อนๆ ได้กรุณาช่วยกันสนับสนุนเงินสมทบทุนเป็นกองทุนสวัสดิการรุ่นกันด้วยครับ ใครยังไม่ได้จ่ายก็ขอความกรุณาด้วยครับ ไม่ได้ทวงนะครับแต่ขอความร่วมมือในฐานะเพื่อนร่วมรุ่นที่เหนื่อยยากกันมาตั้งแต่เป็น นนร.จนถึงปัจจุบัน

สุดท้ายนี้ก็ขอให้เพื่อนๆ ได้กรุณาดูแลตัวเองและครอบครัวให้มีสุขภาพที่แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และขอให้หมั่นตรวจร่างกายอย่างสม่ำเสมอ ปัจจุบันวิวัฒนาการด้านการแพทย์เราดี ตรวจเจอรีบรักษาก็จะหายเป็นปกติ อยู่กันยาวๆ ใช้เงินบำนาญกันให้คุ้มครับ

สถานภาพ นตท.19 (เหล่า ทบ.) หลังเกษียณอายุราชการ (22 พ.ค. 67)

1. สรุปข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับ นตท.19 (เหล่า ทบ.) ดังนี้

- ขึ้นเหล่าฯ ปี 21	272 นาย
- ขึ้นเหล่าฯ ปี 22	6 นาย
รวม	278 นาย

***มติคณะกรรมการฯ** ให้เพิ่มเพื่อนลงทะเบียน (ภายหลัง) 3 นาย
(อมรศักดิ์, ทรงระวี, ณรงค์)

รวมทั้งหมด **281** นาย

2. สถานภาพปัจจุบัน เสียชีวิต 44 นาย
ยอดคงเหลือ 281 - 44 = 237 นาย

3. สถานภาพ จปร.30 (รวมสมาชิกกิตติมศักดิ์จำนวน 10 นาย) 237 + 10 = 247 นาย

ลำดับ	ชั้นยศ/อัตรา	ยอดเต็ม (นาย)	เสียชีวิต (นาย)	ยอดปัจจุบัน (นาย)	หมายเหตุ
1	พล.อ.(พ)	5	-	5	สมาชิกกิตติมศักดิ์ (รวม10นาย)
2	พล.อ.	69	4	65	1. คุณเดชบุญ มาประเสริฐ (แดง)
3	พล.ท.	74	4	70	2. คุณเทวรักษ์ โรจนพฤกษ์ (นุ้ย)
4	พล.ต.	79	4	75	3. คุณพลพัฒ กรรณสูต (แม้ก)
5	พ.อ.	24	11	13	4. คุณสุพันธุ์ มงคลสุธี (สุพันธุ์)
6	พ.ท./พ.ต.ท.	15	8	7	5. คุณอังสุรัสมิ์ อารีกุล (จ๊อบ)
7	พ.ต.	5	5	-	6. คุณจานุวัตร เลิศศิลป์เจริญ (จี๋)
8	ร.อ.	1	1	-	7. พล.อ.สุภมนัส ภารพบ (ด๋อง)
9	ร.ท.	1	1	-	8. พล.ท.กิตติพงษ์ วงศ์ข้าหลวง (อู๊ดดี้)
10	ร.ต.	3	3	-	9. พล.ท. ม.ร.ว.วโรรส บริพัตร (หม่อม/ใหม่)
11	พลเรือน (เปลี่ยนเส้นทางชีวิต)	15	3	12	10. พล.ท.สุทธจิต ลีนานนท์ (ปิ๊กมี่)
	รวมทั้งสิ้น	**291**	**44**	**247**	

สถานภาพกองทุน
ตามโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน จปร.30 (31 ธ.ค. 66)

1. กองทุนช่วยเหลือเพื่อน (กุลดิลก ทิวไผ่งาม)

บัญชี TTB เลขที่ 077-2-43810-7

- รายเดือน = 27 กองทุน
  (เพิ่ม 4 กองทุน)
  รวมทั้งสิ้น = 27 กองทุน
- สถานภาพเงินกองทุน ณ 31 ธ.ค. 66
  คงเหลือ 6,500 บาท
- พล.อ. ณัฏฐ์สิทธิ์ ละแมนชัย
  เป็นผู้ประสานงานกองทุน

2. กองทุนช่วยเหลือเพื่อน จปร.30 (กองทุนรวม)

บัญชี TTB เลขที่ 077-2-43813-1

- ครั้งคราว = 874 กองทุน
  (เพิ่มขึ้น - กองทุน)
- รายเดือน = 180 กองทุน
  (เพิ่มขึ้น 4 กองทุน)
  รวมทั้งสิ้น 1,054 กองทุน
  (เพิ่มขึ้น 4 กองทุน)

กองทุนให้การสนับสนุน :-

- นายสมชาติ มณีเทศ
  เดือนละ 5,000 บาท
- พ.อ. ชูชาติ พรหมยิ้ม
  เดือนละ 3,000 บาท

สถานภาพกองทุน ณ 31 ธ.ค. 66
คงเหลือ 341,596.39 บาท

- พล.ท. สัมพันธ์ เงาศรี
  เป็นผู้ประสานงานกองทุน

สรุปสถานภาพการเงิน

ฝ่ายเหรัญญิกฯ ขอรายงานสรุปสถานภาพเงินรุ่นกองทุนสวัสดิการ จปร.30 (กองทุนสวัสดิการหลัก) ต่อจากการสรุปยอดรายงานเมื่อ 31 ธ.ค. 65 ถึงปัจจุบัน ตัดยอด ณ วันที่ 24 ม.ค. 67 รวมทั้งรายงานสถานภาพเงินที่ได้จากการจัดการแข่งขันกอล์ฟ เมื่อวันที่ 8 ก.พ. 66 ซึ่งจัดตั้งเป็นกองทุนใหม่ เพื่อไว้ใช้สำหรับการดำเนินการกิจกรรมรุ่น เช่น การจัดเลี้ยงสังสรรค์, การจัดกอล์ฟ 1935, สนับสนุนการกุศล และกิจกรรมอื่นๆ ที่คณะกรรมการฯ ร่วมพิจารณาและเห็นชอบ เพื่อไม่ต้องใช้เงินจากกองทุนสวัสดิการ จปร.30 (กองทุนสวัสดิการหลัก) ที่เพื่อนๆ แต่ละท่านร่วมสนับสนุนมา โดยใช้ชื่อว่า กองทุนการกุศลและกิจกรรม จปร.30 สรุปได้ดังนี้

1. กองทุนสวัสดิการ จปร.30 (กองทุนสวัสดิการหลัก)

1.1 ยอดยกมาจากการรายงานครั้งก่อน จำนวน 3,663,342.74 บาท

1.2 รายรับ ตั้งแต่ 1 ม.ค. 66 ถึง 24 ม.ค. 67 แยกเป็น 2 รายการ สรุปได้ดังนี้

1.2.1 รับจากสมาชิก นตท.19 (ทบ.) และสมาชิกกิตติมศักดิ์ที่ให้การสนับสนุนจากที่กำหนดไว้ท่านละ 10,000 บาท โดยสนับสนุนเต็มจำนวนและผ่อนชำระ จำนวน 9 ท่าน เป็นเงิน 61,500 บาท แยกเป็น

- ท่านละ 10,000 บาท จำนวน 5 ท่าน เป็นเงิน 50,000 บาท
- ท่านละ 5,000 บาท จำนวน 1 ท่าน เป็นเงิน 5,000 บาท
- ท่านละ 2,000 บาท จำนวน 2 ท่าน เป็นเงิน 4,000 บาท
- ท่านละ 2,500 บาท จำนวน 1 ท่าน เป็นเงิน 2,500 บาท

1.2.2 เพื่อนสมาชิกสนับสนุนเพิ่มเติม เนื่องในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น วันเกิด หรือมีความประสงค์จะสนับสนุนเพิ่ม จำนวน 3 ท่าน เป็นเงิน 30,000 บาท ดังนี้

- พี่ฮูก / อภิชาติ นพเมือง จำนวน 10,000 บาท
- พี่เปี๊ยก / กนก ภู่ม่วง จำนวน 10,000 บาท
- พี่ด๋อง / สุภมนัส ภารพบ จำนวน 10,000 บาท

1.2.3 รวมรายรับ ในห้วง 1 ม.ค. 66 ถึง 24 ม.ค. 67 จำนวน 91,500 บาท

1.3 รายจ่าย ตั้งแต่ 1 ม.ค. 66 ถึง 24 ม.ค. 67 จำนวน 221,375 บาท รายละเอียดตาม ผนวก ก. ที่แนบท้าย

1.4 สรุปกองทุนสวัสดิการ จปร.30 (กองทุนสวัสดิการหลัก) ตัดยอด ณ วันที่ 24 ม.ค. 67 คงเหลือ 3,537,860.35 บาท

2. กองทุนการกุศล และกิจกรรม จปร.30

2.1 เมื่อ 8 ก.พ. 66 คณะกรรมการรุ่น จปร.30 ได้จัดกอล์ฟการกุศล ที่สนามกอล์ฟกรีนวอลเล่ย์ มีรายรับ 1,742,000 บาท รายจ่าย 774,854.80 บาท รายละเอียดตามผนวก ข. ที่แนบ คงเหลือเงินไว้ใช้สำหรับการกุศล และกิจกรรมรุ่น จำนวน 967,145.20 บาท

2.2 ในห้วง ตั้งแต่ 8 ก.พ. 66 ถึง 24 ม.ค. 67 ได้ใช้จ่ายเงินจากกองทุนการกุศลและกิจกรรม จปร.30 เพื่อสนับสนุนการกุศล, การช่วยเหลือเพื่อน ๆ ตามมติคณะกรรมการฯ และการสนับสนุนกิจกรรมรุ่น ได้แก่ การเดินทางไปเยี่ยมเพื่อน ๆ ตามกองทัพภาคต่าง ๆ การจัดงานสังสรรค์ จปร.30 ณ บางกอกกอล์ฟคลับ เมื่อ 19 ธ.ค. 66 โดยมีรายละเอียดรายรับ-รายจ่าย ตามผนวก ค. ที่แนบ คงเหลือ เงินกองทุนการกุศลและกิจกรรม จปร.30 ตัดยอด ณ วันที่ 24 ม.ค. 67 จำนวน 621,683.75 บาท

3. สรุปเงินคงเหลือตัดยอด ณ วันที่ 24 ม.ค. 67 รวมทั้ง 2 กองทุน คงเหลือทั้งสิ้น 4,159,544.10 บาท สำหรับการช่วยเหลือบุตรของเพื่อนที่เสียชีวิต ปัจจุบันเหลือรายเดียว คือ นายพงศกร เป้าทอง บุตรชายของเพื่อนเป้า / จิรศักดิ์ เป้าทอง ช่วยเหลือเดือนละ 1,000 บาท แต่ไม่ได้ใช้เงินรุ่น เพราะ พี่ฮูก / อภิชาติ นพเมือง และ พี่งอก / ธัญญพรหม อัศวจินดา ให้การสนับสนุน

สรุปข้อมูลสมาชิก นตท.19 (ทบ.) ณ ปัจจุบัน

- ขึ้นเหล่าฯ ปี 21 จำนวน 272 นาย
- ขึ้นเหล่าฯ ปี 22 จำนวน 6 นาย
- ขึ้นทะเบียนภายหลัง จำนวน 3 นาย (อมรศักดิ์, ทรงระวี, ณรงค์) รวม 281 นาย
- สมาชิกกิตติมศักดิ์ จำนวน 10 นาย
- เสียชีวิต 43 นาย (รวมเพื่อนเป้า / อรรถพรฯ แล้ว)
- สถานภาพสมาชิกปัจจุบัน 248 นาย

เพื่อนสมาชิกให้การสนับสนุน กองทุนสวัสดิการ จปร.30 (กองทุนสวัสดิการหลัก) ถึง ณ วันที่ 24 ม.ค. 67 จำนวน 198 นาย คิดเป็นร้อยละ 79.84

ผนวก ก

รายรับ-รายจ่าย กองทุนสวัสดิการ จปร. 30 (กองทุนสวัสดิการหลัก)

(ห้วง 1 ม.ค.66 - 24 ม.ค.67)

ว.ด.ป.	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
		รายรับ	รายจ่าย	
1 ม.ค. 66	ยอดคงเหลือยกมา	3,663,342.74		
13 ม.ค. 66	งานมารดา พี่โต / วันชัย		7,000	พี่โต / วันชัย
17 ม.ค. 66	งานมารดา พี่เร้า / กฤษฎา		7,000	น.ท. เสถียรวิทย์
21 ม.ค. 66	งานบิดา พี่หอม / ทศพร		7,000	พี่โต / วันชัย
26 ม.ค. 66	งานบิดา พี่จอก / วัลลภ		7,000	พี่จอก / วัลลภ
3 ก.พ. 66	งานบิดา พี่ตุ้ม / เถลิงศักดิ์		7,000	พี่เหน่ง / อนุสรณ์
3 ก.พ. 66	งานมารดา พี่เป้ง / ธีรวัฒน์		7,000	พี่เต้ / วุฒิไกร
14 ก.พ. 66	งานมารดา พี่ตู่ / เกษียร		7,000	พี่ตู่ / เกษียร
24 ก.พ. 66	ค่าธุรการสำหรับจัดส่งสารเวียนฉบับ ม.ค. 66		2,000	พ.อ.ทรงวุฒิ อินทรภักดิ์
15 มี.ค. 66	ค่าโล่มอบให้อดีตประธานรุ่น จปร.30 (พี่อ้น / กนิษฐ์) และค่าดอกไม้มอบให้ประธานรุ่น จปร.30 ท่านใหม่ (พี่นะ / ชัยชนะ)		1,800	พี่มิก / สุรใจ
15 มี.ค. 66	ค่าจัดส่งโล่ ที่ตกค้างให้กับเพื่อน 4 ท่าน		550	พี่มิก / สุรใจ
27 มี.ค. 66	งานบิดา พี่บู / ขจรฤทธิ์		7,000	พี่บู / ขจรฤทธิ์
29 มี.ค. 66	งานมารดาของภรรยา พี่เป้า / อรรถพร		1,000	พี่ต๋อย / วิสิทธิ์
30 มี.ค. 66	งานมารดา พี่ตุ๊ / ศรัณยพงษ์		7,000	พี่ตุ๊ / ศรัณยพงษ์
17 เม.ย. 66	งานมารดาเพื่อนนัย / วินัย มาลินันท์		7,000	พี่จุ๊ฟ / ภูวดล
19 เม.ย. 66	งานมารดาของภรรยา พี่ตู่ / เทอดศักดิ์		1,000	พี่ตู่ / เทอดศักดิ์
4 พ.ค. 66	งานมารดา พี่เบิ้ม / ปณิธาน		7,000	พี่ต๋อย / วิสิทธิ์
6 พ.ค. 66	งานมารดา เพื่อนเต่า / ธีรเดช เพชรบุตร		7,000	พี่บู / ขจรฤทธิ์
15 พ.ค. 66	งานมารดา พี่เล็ก / วสันต์		7,000	พี่เล็ก / วสันต์
23 พ.ค. 66	ค่าพิมพ์สารเวียนฉบับ ม.ค. 66		15,000	บ.อรุณการพิมพ์
27 มิ.ย. 66	งานเพื่อนตี๋โน่ / จิตติวัศร์ ศรสุวรรณ์		22,000	พี่ต๋อย / วิสิทธิ์

ผนวก ก

รายรับ-รายจ่าย กองทุนสวัสดิการ จปร. 30 (กองทุนสวัสดิการหลัก)

(ห้วง 1 ม.ค.66 - 24 ม.ค.67)

ว.ด.ป.	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
		รายรับ	รายจ่าย	
30 มิ.ย.66	ดอกเบี้ย	2,236.39		
8 ก.ค.66	งานบิดา พี่วี / ทวี		7,000	พี่นะ / ชัยชนะ
1 ส.ค.66	ค่าพานพุ่มงาน รร.จปร.		1,000	พี่ต่อง / วิณัฐ
1 ก.ย.66	งานมารดาของภรรยา พี่หอม / ประดิษฐ์		1,000	พี่หอม / ประดิษฐ์
21 ก.ย.66	งานเพื่อนดำ / วุฒิชัย เจริญรื่น		22,000	พี่เผ่า / นิพนธ์
27 ก.ย.66	งานมารดา เพื่อนเจ่ง / ณรงค์ฤทธิ์ สุวรรณบุบผา		7,000	พี่โบ้ / ณัฏฐ์สิทธิ์
28 ก.ย.66	งานบิดาของภรรยา พี่ติ่ง / วุฒิสถิต		1,000	ฌาปนสถาน สก.ทอ.
30 ก.ย.66	งานมารดา พี่แอร์ / กิตติศักดิ์		6,000	พี่แอร์ / กิตติศักดิ์ (เริ่มปรับเป็นจัดหรีด 1 พวง)
6 ต.ค.66	งานบุตรชาย พี่อู๊ด / วีรพล		6,000	พี่เต้ / วุฒิไกร
9 ต.ค.66	งานมารดา พี่ต่อง / สุภมนัส		5,000	พี่ต่อง / สุภมนัส (งดหรีด)
19 ต.ค.66	งานมารดาของภรรยา พี่โก้ / อนุชิต		1,000	คุณทัศนียา อินทรทัต
19 ต.ค.66	ค่าธรรมเนียมโอนต่างธนาคาร		25	
6 พ.ย.66	งานบิดา พี่ชู / ชูศักดิ์		6,000	พี่แหลม / ปรีดา
13 พ.ย.66	งานบิดา พี่จ๊อบ / อังสุรัศมิ์ อารีกุล		6,000	พี่นะ / ชัยชนะ
8 ธ.ค.66	งานบิดา พี่เก่ / ปริญญา		6,000	พี่นะ / ชัยชนะ
31 ธ.ค.66	ดอกเบี้ย	2,156.22		
2 ม.ค.67	งานมารดา พี่ดี่ / หัสฎี		6,000	พี่เผ่า / นิพนธ์
2 ม.ค.67	งานมารดา พี่เป๊ียก / ณัฐศักดิ์		6,000	พี่เผ่า / นิพนธ์
24 ม.ค.67	รับเงินจากเพื่อนสมาชิก ตามข้อ 1.2.3 (ห้วง 1ม.ค.66 – 24 ม.ค.67)	91,500		
	สรุป ณ 24 ม.ค.67	3,759,235.35	221,375	เหลือ 3,537,860.35

ผนวก ข

รายรับ-รายจ่าย การจัดกอล์ฟการกุศล จปร. 30

เมื่อ 8 ก.พ. 66

ว.ด.ป.	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
		รายรับ	รายจ่าย	
	<u>รายรับ</u>			
7 ก.พ. 66	ทีมทั่วไป ทีมละ 35,000 บาท จำนวน 24 ทีม	840,000		
	ทีม VIP ทีมละ 50,000 บาท จำนวน 15 ทีม	750,000		
	ป้ายสปอนเซอร์ ป้ายละ 10,000 บาท จำนวน 8 ป้าย	80,000		
	ป้ายสปอนเซอร์ ป้ายละ 20,000 บาท จำนวน 2 ป้าย	40,000		
	พี่เปี๊ยก / สนอง ชูดวง สนับสนุนค่าทำร่มมอบให้นักกีฬากอล์ฟ	32,000		
	<u>รายจ่าย</u>			
8 ก.พ. 66	ค่าดำเนินการของสนามกอล์ฟ		357,000	
	ค่าดำเนินการของ Organizer		311,940	
	สนับสนุน จนท. เตรียมการและดำเนินการด้านธุรการทั้งหมด		5,000	พี่แก้ว / พิจิตร
	ค่าเครื่องดื่มกรรมการจัดการแข่งขัน		514.80	
	จัดทำป้ายสำหรับมอบเงินการกุศลให้ รพ.พระมงกุฎเกล้า ฯ		400	
	มอบให้ รพ.พระมงกุฎเกล้า ฯ		100,000	
	สรุป	1,742,000	774,854.80	เหลือ 967,145.20

ผนวก ค

รายรับ-รายจ่าย กองทุนการกุศลและกิจกรรม จปร. 30

(ห้วง 8 ก.พ. 66 – 24 ม.ค. 67)

ว.ด.ป.	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
		รายรับ	รายจ่าย	
8 ก.พ. 66	ยอดยกมาจากการจัดกอล์ฟ	967,145.20		
27 ก.พ. 66	สนับสนุนกอล์ฟ รร.ตท.		30,000	พี่นะ / ชัยชนะ
19 เม.ย. 66	สนับสนุนการจัดกอล์ฟ 1935 ที่เขาชะโงก เมื่อ 19 เม.ย. 66 (นักกีฬาสนับสนุน 60,000 บาท รุ่น สนับสนุนเพิ่มเติม 10,000 บาท)		10,000	พี่แก้ว / พิจิตร
22 เม.ย. 66	รับเงินเหลือคืนจากการจัดกอล์ฟ 1935	4,252		พี่แก้ว / พิจิตร
26 พ.ค. 66	เยี่ยมพี่แฮพ / บุญมี ฯ เข้า รพ.		10,000	พี่นะ / ชัยชนะ
30 มิ.ย. 66	ดอกเบี้ย	552.90		
10 ก.ค. 66	ค่าหมวกสำหรับการไปเยี่ยมเพื่อนๆ ในพื้นที่ ทภ. ต่าง ๆ		10,000	พี่นะ / ชัยชนะ
25 ต.ค. 66	เยี่ยม พี่เป็ยก / ณัฐศักดิ์ ฯ รพ. พระมงกุฎเกล้า ฯ เมื่อ 8 ต.ค. 66		3,000	พี่นะ / ชัยชนะ
25 ต.ค. 66	ธุรการนำ พี่อ้วน / กุลดิลก ฯ ตรวจสุขภาพประจำปี รพ. วชิระ เมื่อ 24 ก.ย. 66		6,000	พี่โบ้ / ณัฏฐ์สิทธิ์
28 พ.ย. 66	สนับสนุนกอล์ฟข้าราชการ รร.ตท.		5,000	พี่มิก / สุรใจ
9 ธ.ค. 66	สนับสนุนกอล์ฟ นทพ.ที่จัดให้ รร.ตท.		10,000	พี่มิก / สุรใจ
15 ธ.ค. 66	ค่าอาหารประชุมคณะกรรมการ ฯ เตรียมการจัดงาน ณ บางกอกกอล์ฟคลับ เมื่อ 15 ธ.ค. 66		4,682	พี่นะ / ชัยชนะ
	<u>การดำเนินการจัดงานสังสรรค์ จปร.30 ณ บางกอกกอล์ฟคลับ เมื่อ 19 ธ.ค. 66</u>			
18 ธ.ค. 66	รับการสนับสนุนจากเพื่อน ๆ ในการทำเสื้อ Jacket	100,000		20,000 : 2 ท่าน 10,000 : 6 ท่าน
	รับการสนับสนุนจากเพื่อนๆในการจัดการของรางวัลจับฉลาก	100,000		30,000 : 1 ท่าน 10,000 : 7 ท่าน
	พี่ฮูก / อภิชาติ สนับสนุนค่าเบียร์ในการจัดงาน	19,000		

ผนวก ค

รายรับ-รายจ่าย กองทุนการกุศลและกิจกรรม จปร. 30

(ห้วง 8 ก.พ. 66 – 24 ม.ค. 67)

พลโท วุฒิไกร คล้ายทอง

ว.ด.ป.	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
		รายรับ	รายจ่าย	
19 ธ.ค. 66	ค่าสติ๊กเกอร์ 1935		12,500	ใหญ่ 500 แผ่น,เล็ก 500 แผ่น
	ค่าทำป้าย Backdrop		5,500	
	จัดหาของรางวัลจับสลาก		88,620	พี่อ๊อด / ธีรพล
	ค่าตกแต่งสถานที่		3,500	พี่เผ่า / นิพนธ์
	ค่าใช้จ่ายในการทำ Multivision		7,000	พี่เผ่า / นิพนธ์
	ค่าใช้จ่ายในการทำ App 1935		3,000	พี่ไก่ / ภูวนัย
	ค่าใช้จ่าย จนท. ดำเนินการจัดงาน		4,000	พี่แก้ว / พิจิตร (4 คน)
	ค่าใช้จ่าย จนท. ดำเนินการจัดงาน		10,000	พี่นะ / ชัยชนะ (10 คน)
	ค่าซุ้มอาหารญี่ปุ่น		30,000	พี่อ๊อด / ธีรพล
	ค่าซุ้มกระเพาะปลา		9,400	พี่อ๊อด / ธีรพล
	ค่าดนตรี ยบ.ทหาร		20,000	พี่อ๊อด / ธีรพล
	ค่าข้าวหลาม พี่จ๋อง / สมชาติ		10,000	พี่จ๋อง / สมชาติ
	ค่าพิธีกร		1,000	พี่อ๊อด / ธีรพล
	ค่าใช้จ่ายในส่วนของโรงแรม (ค่าอาหาร,Soft drink,ค่าธุรการอื่น ๆ)		129,140	รวมมัดจำ 30,000 บาท
27 ธ.ค. 66	จ่ายค่าเสื้อแจ็คเก็ต		112,500	พี่นะ / ชัยชนะ
27 ธ.ค. 66	ค่าธรรมเนียมการโอนต่างธนาคาร		35	
27 ธ.ค. 66	จ่ายสนับสนุนการจัดกอล์ฟ 1935 เพิ่มเติมจากที่เก็บจากนักกีฬากอล์ฟ		20,300	พี่แก้ว / พิจิตร
31 ธ.ค.66	ดอกเบี้ย	570.65		
23 ม.ค. 67	เยี่ยมพี่มาตร / สมมาตร วายโสภา		3,000	พี่นะ / ชัยชนะ
23 ม.ค. 67	เยี่ยมพี่โล่ห์ / สุรชัย		3,000	พี่นะ / ชัยชนะ
23 ม.ค. 67	ค่าส่งเสื้อแจ็คเก็ตให้เพื่อน 134 คน		4,160	พี่นะ / ชัยชนะ
23 ม.ค. 67	ค่าสั่งเสื้อ Size XL เพิ่ม 10 ตัว		4,500	พี่นะ / ชัยชนะ
	สรุป	1,191,520.75	569,837	เหลือ 621,683.75

24 ม.ค. 67

มุมสุขภาพ

ตอน "สามีดีเด่น"

โดย เสธ หนุ่ย

เมื่อเดือน เม.ย. 66 ที่ผ่านมาได้พบเจอพี่วีระ บรรทม โดยบังเอิญที่หน่วยตรวจโรคใน บก.ทบ. ก็ได้พูดคุยปัญหาสุขภาพของพวกเรา และครอบครัวทั่วๆ ไป พอวันนี้ (1 ก.ย. 66) ได้รับโทรศัพท์จากพี่วีระมอบภารกิจให้เขียนบทความเรื่อง ประสบการณ์ปัญหาสุขภาพของพวกเราและครอบครัว ซึ่งเรื่องที่จะเขียนเล่ามี 2 เรื่อง เผื่อเป็นประโยชน์แก่เพื่อนๆ ไม่มากก็น้อย

เรื่องแรก คือ โรคต้อหินเฉียบพลัน โดยปกติผมและภรรยาจะไปตรวจตาปีละ 1 ครั้งเป็นประจำ ตอนเริ่มไปตรวจตอนนั้นยังไม่เกษียณ โชคดีได้ตรวจกับจักษุแพทย์ ซึ่งเป็นเพื่อนเรียนมัธยม รร.สวนกุหลาบฯ ด้วยกัน คือ พล.ต. นพ.ขรรค์ชัย จ่วงพาณิชย์ หมอได้แนะนำว่า พวกเราพออายุมากขึ้น มุมตาดำจะแคบลง ทำให้ความดันตาจะสูงมาก ทำให้เกิดเป็นโรคต้อหินเฉียบพลัน ซึ่งโรคนี้อันตรายถึงสูญเสียการมองเห็นถาวรซึ่งไม่มีทางรักษาได้ แต่มีวิธีป้องกันได้โดยการยิงเลเซอร์เจาะรูนัยน์ตาดำเพื่อระบายแรงดันตา ป้องกันการเป็นโรคต้อหินเฉียบพลันได้ โรคนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวผมซึ่งตรวจตาที่ รพ.ศิริราช ทุกปี ก็ยังเกิดโรคนี้ได้ เพราะหมอบางท่านไม่ได้เพ่งเล็งเรื่องนี้ พี่หน่อง (ฐิติ ติตถะสิริ) ก็เป็นโรคนี้เหมือนกัน โชคดีที่ไปโรงพยาบาลเร็ว ทำให้ยังไม่สูญเสียการมองเห็น ผมและภรรยาได้ยิงเลเซอร์เจาะรูที่นัยน์ตาดำแล้วทั้งคู่ แนะนำเพื่อนๆ อายุมากแล้วลองไปตรวจตากันบ้าง ถ้าตรวจแล้วหมอตาบางท่านไม่ได้เพ่งเล็งเรื่องนี้ ก็ลองสอบถามหมอดูเกี่ยวกับโรคนี้และการยิงเลเซอร์เจาะรูตาดำเพื่อป้องกันหมออาจจะแนะนำได้

เรื่องที่สอง เมื่อ พ.ค. 65 ผมและภรรยาก็ไปตรวจตาตามปกติ ดวงตาภรรยาจากการตรวจลานตาเริ่มมีอาการผิดปกติแต่ไม่มาก พอเดือน มิ.ย. 65 ผมและภรรยาไปฉีดวัคซีนโควิดเข็มที่ 4 หลังจากฉีดวัคซีนกลับมาซักวันสองวัน ภรรยาเริ่มมีอาการตาข้างซ้ายพร่ามัวมองไม่ชัด ก็ลองเปิดกูเกิลดูก็บอกว่า อาจจะเป็นผลข้างเคียง

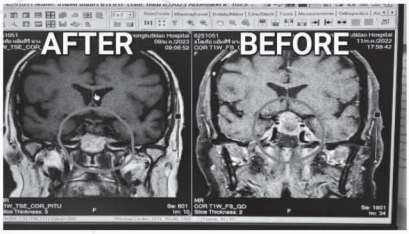

จากการฉีดวัคซีน แต่ผ่านไป 1 สัปดาห์ อาการตาพร่ามัวไม่ดีขึ้น จึงไปตรวจหมอตาที่ รพ.รร.6 หมอได้ตรวจทุกอย่างเกี่ยวกับตาก็จะปกติหมด หมอเลยสงสัยสั่งทำ MRI สมองดูว่ามีอะไรผิดปกติมั้ย พอผลตรวจออกมาก็พบเนื้องอกในสมองขนาด 2 ซม. บริเวณต่อมใต้สมอง และเนื้องอกนี้ก็ไปเบียดเส้นประสาทตาทำให้ตาพร่ามัวมองไม่ชัด หมอตาเลยส่งตัวไปแผนกศัลยกรรมประสาทเพื่อเตรียมตัวผ่าตัดต่อไป ช่วงเตรียมตัวผ่าตัด หมอศัลยกรรมประสาทจะส่ง CONSULT หลายแผนกมาก แผนกอายุรกรรม ต่อมไร้ท่อ ปอด โสต ศอ นาสิก วิสัญญีแพทย์ ในช่วงนี้ผมและภรรยาจะไป รพ.รร.6 บ่อยมาก สัปดาห์ละ 3-4 วัน ในช่วงเดือน ก.ค.-ส.ค. 65 จนได้คิวผ่าตัดในวันที่ 1 ก.ย. 65 ในระหว่างที่ตรวจเตรียมการผ่าตัดอยู่ 2 เดือน เพื่อนๆ ที่ทราบข่าวก็โทรมาถามอาการด้วยความเป็นห่วงโดยเฉพาะพี่แมว (พิชัย ภูยานนท์) ซึ่งพี่แมวก็เป็นเนื้องอกในสมองตำแหน่งเดียวกันกับภรรยาผมเลย พี่แมวได้โทรมาให้กำลังใจและแนะนำการเตรียมตัวก่อนการผ่าตัด ด้วยความห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งขอขอบคุณพี่แมวด้วยครับ สำหรับช่วงการผ่าตัด (1 ก.ย. 65) หมอจะนัด ADMIT ก่อนล่วงหน้า 1 วัน เพื่อเตรียมตัว วันผ่าตัดโชคดีได้หมอที่เป็นมือ 1 ในการผ่าด้านนี้ คือ พ.อ. นพ. ธนกร เทียนศรี เป็นหมอผ่าตัด การผ่าตัดครั้งนี้เป็นการผ่าส่องกล้องเข้าไปในโพรงจมูกไม่ต้องเปิดกะโหลก ซึ่ง นพ.ธนกร เก่งเรื่องนี้มาก วันผ่าตัดเข้าไปในห้องผ่าตัดตั้งแต่ 8 โมงเช้า กว่าจะออกมาประมาณบ่ายโมงครึ่ง หลังผ่าตัดก็ได้เวลาพักฟื้นอยู่ รพ.อีก 2 วัน ผลการผ่าตัดเรียบร้อยดี วันรุ่งขึ้นอาการสายตาที่พร่ามัวมองไม่ชัดกลับมามองชัดเหมือนเดิม ส่วนเนื้องอกไม่ใช่เนื้อร้าย และจากการตรวจติดตามผลการผ่าตัดเนื้องอกไม่โตขึ้น เหลือแต่รักษาฮอร์โมนไทรอยด์ต่ำเพียงอย่างเดียว เพราะเนื้องอกมันเป็นส่วนที่ติดกับต่อมใต้สมองซึ่งมีหน้าที่ควบคุมฮอร์โมนทั้งหมดในร่างกายเรา การที่มีเนื้องอกที่ต่อมใต้สมองและถูกตัดออกไป ทำให้การควบคุมฮอร์โมนไทรอยด์ในร่างกายเราผิดเพี้ยนไป สรุปอยู่ รพ. 4 วัน (เตรียมตัว 1 วัน ผ่า 1 วัน พักฟื้น 2 วัน) การผ่าตัดครั้งนี้ มีการเตรียมงบประมาณส่วนต่างที่จะต้องเตรียมไว้ดังนี้ จะต้องเตรียมเงินสดมัดจำส่วนต่างจากอุปกรณ์ในการผ่าตัด 4 หมื่นกว่าบาท แล้วแต่กรณี ถ้าใช้ไม่ถึงก็จะได้คืน ถ้าไม่พอต้องจ่ายเพิ่ม แต่พอผ่าตัดเสร็จสรุปจ่ายค่าส่วนต่างเป็นเงิน 15,723 บาท (เป็นค่าอุปกรณ์ผ่าตัด 12,723 บาท ค่าส่วนต่างห้องคืนละ 750 บาท 4 คืน เป็นเงิน 3,000 บาท)

จากประสบการณ์ที่เล่าเรื่อง การเจ็บป่วยดูแลสุขภาพมา หวังว่าจะเป็นประโยชน์กับเพื่อนๆ ไม่มากก็น้อยครับ

จดหมายขอบคุณจาก ครอบครัวเป้าทอง

ดิฉัน นางสาวภควดี เป้าทอง เป็นบุตรสาวของ พ.อ. จิรศักดิ์ เป้าทอง ดิฉันจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ เอกภาษาและวรรณคดีอังกฤษได้รับการช่วยเหลือจากครอบครัว จปร.30 ตั้งแต่อายุ 16 ปี จนเรียนจบมหาวิทยาลัย ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งสำหรับการช่วยเหลือด้านเงินสมทบนี้ เนื่องด้วยการจากไปอย่างกะทันหันของคุณพ่อ ทำให้ครอบครัวของฉันประสบปัญหาทางการเงินอยู่ไม่น้อย เงินทุนในส่วนนี้ดิฉันนำไปเป็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษา เช่น ค่าเรียนพิเศษ หรือค่าอุปกรณ์การเรียน ซึ่งการได้รับความช่วยเหลือทางใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเงินสมทบทางการศึกษา หรือน้ำใจเล็กน้อย ๆ จากครอบครัว จปร. 30 ของคุณพ่อ มีความหมายอย่างมากสำหรับครอบครัวของดิฉัน เงินสมทบส่วนนี้สามารถช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัวได้เป็นอย่างมาก ดิฉันและครอบครัวรู้สึกซึ้งใจอย่างยิ่ง

ในส่วนของนายพงศกร เป้าทอง (บุตรชาย) ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยบูรพา คณะวิศวกรรมศาสตร์ เอกเคมี ชั้นปีที่สาม ยังคงได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ๆ ของคุณพ่ออย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ดิฉันและครอบครัวขอขอบพระคุณครอบครัว จปร.30 มา ณ ที่นี้ ที่มอบความช่วยเหลือและความห่วงใยให้กับครอบครัวมาโดยตลอด

ด้วยความเคารพ
นางสาวภควดี เป้าทอง

เรื่องเล่าจาก พี่แหลม

พี่แหลมเล่าเรื่องดีดีให้เพื่อนฟังในงานเลี้ยงรุ่นเมื่อ 19 ธ.ค. 66 ว่า ช่วงพี่นะ, เลขาอ๊อด และคณะเดินทางไปเยี่ยมเยือนอีสานห้วง 3-5 ต.ค. 66 โดยมีพี่โปป พี่นวย เป็นหัวเรือใหญ่นั้น ในงานเลี้ยงวันแรกที่อุดรฯ พี่แหลมดีใจสุดขีด ทันทีที่ได้พบผู้มีบุญคุณ 2 ท่านที่ช่วยเหลือเกื้อกูลเมื่อ 20 ปีก่อน และทราบว่าพี่แหลมเป็นหนี้บุญคุณมาตลอดชีวิต พอพี่นะเห็นออกอาการแบบนั้น ก็เปิดโอกาสให้พูดระบายความรู้สึกเพื่อเป็นการขอบคุณและยกย่องชมเชยต่อหน้าเพื่อนๆ และแม่บ้านในวันนั้น จึงทำให้ทราบว่า**พี่นวย (และภริยา)** เคยบริจาคเงินสด 200,000 บาทที่หน้าเสาธง ป.พัน.13 เพื่อให้พี่แหลมใช้พัฒนาหน่วยฯ ส่วน**หลวงปู่/ผบ.ร.13/1** ให้พี่แหลมยืมเงินหลายครั้งครั้งละ 10,000 บาทในฐานะกองพันติดกัน เพราะค่ายพี่แหลมมีปัญหาน้ำบาดาลไม่ไหลในตอนหัวค่ำ หลวงปู่ก็จะพาไปอาบน้ำในเมืองที่วิมานแมน พอไปถึงแทนที่จะพาขึ้นด้านหน้าอาคาร ด้วยเป็นคนรอบคอบ จึงพาเดินลัดเลาะไปตามกำแพงรั้วเพื่อขึ้นบันไดหนีไฟ พี่แหลมบอกว่าตาไม่ดีมองเห็นข้างเดียว กะระยะลำบาก หลวงปู่บอกไม่เป็นไร จะออกนำไปก่อนให้ดูสัญญาณมือว่าปลอดภัยก็ให้เคลื่อนที่ตาม พอถึงชั้น 2 ก็พาไปนั่งโซฟาในมุมมืดๆ พี่แหลมมองผ่านกระจกเห็น

คนนั่งเป็นภาพซ้อนๆ ลายตาไปหมด หลวงปู่ถามว่า

“เน้นสเปคอะไรพิเศษไหม” ด้วยความเป็นห่วงกระทั่งกินน้ำชากาแฟเสร็จก็พาพี่แหลมลงเส้นทางเดิมอีก แต่พฤติกรรมหลวงปู่ลับๆ ล่อๆ เหมือนไปทำอะไรผิดมาแล้วพาหลบหนี พี่แหลมก็หัวใจจะวาย นอกจากอ่อนเพลียแล้วต้องมาตื่นเต้นอีกเพราะตอนเดินลงบันไดมันชันและมืด ขาก็อ่อนแรงเพราะนอนแช่น้ำนานไปหน่อย ตาก็กะระยะขั้นบันไดลำบากกลัวลื่นหัวทิ่มลงไป แต่ก็กลับค่ายปลอดภัยไม่เคยปรากฏว่ามีผู้ใดเคยพบเห็นตลอดระยะเวลา 4 ปีเศษ **หลวงปู่**ห้ามพี่แหลมพูดเรื่องนี้เด็ดขาดเพราะจะเสียภาพพจน์ พี่แหลมทนไม่ได้เพราะอัดอั้นตันใจมานาน จึงขอถือโอกาสพูดเปิดอกต่อหน้าพี่นะ, เพื่อนๆ และแม่บ้านในคืนนั้นว่าเกษียณมา 5 ปีแล้ว ไม่ต้องกลัวเสียภาพพจน์อีกแล้ว แม่บ้านหลายคนอมยิ้มนึกไม่ถึงว่าจะเป็นคนแบบนี้เหมือนพี่เต้, พี่ติ่งและพี่กบ สังเกตตอนพี่แหลมพูดพาดพิงนั้นหลวงปู่ยังยิ้มระรื่นเหมือนแอบภูมิใจนิดๆ หลวงปู่บอกว่า “ใครอาย ผมไม่อาย”

พี่แหลมยังได้ขอให้บุญรักษาพระคุ้มครองเทวดาปกป้อง ให้**พี่นวยและหลวงปู่**ประสบแต่ความสุข คิดหวังสิ่งใดขอให้สมความปรารถนาทุกประการ

เพื่อนถามพี่แหลมด้วยความเป็นห่วงว่าตาขวามองเห็นปกติไหม พี่แหลมจึงได้ย้อนภาพเหตุการณ์ให้ฟังว่า ขณะเรียนวิชาอาวุธศึกษาเรื่องลูกระเบิดข้างที่ห้องเรียนรวมชั้นปีที่ 1 กับเพื่อนๆ ร่วมชั้น โดยมี ร.ท. สุริยนต์ เฉียงตะวัน เป็นครูผู้สอน เกิดอุบัติเหตุขึ้นเล็กน้อยเชื้อปะทุระเบิด (MK2) เพื่อนๆ หมอบทัน แต่พี่แหลมถูกเศษเชื้อปะทุเข้าที่ตาขวาวุ้นลูกตาไหลออกมา ซึ่ง**พี่มิค พี่โต และพี่อั๋น**อยู่ในเหตุการณ์ด้วย พี่แหลมนึกได้ทันทีว่าก่อนเกิดเหตุ 1 วัน ขณะเดินลงไปอาบน้ำ ได้เอาไม้เล็กๆ ไปแกล้งแหย่ปลาไหลมีหูที่ใต้ถุนอาคารไม้ของคนงานหลังห้องน้ำ 4/3 พี่แหลมนึกถึงกฎแห่งกรรม จึงหมั่นทำบุญและขออโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวร ไม่เคยคิดว่าเป็นความบกพร่องของครูผู้สอนหรือใครๆ แต่อย่างใด ไม่ได้ใช้ตาขวามา 28 ปี พอปี 49 ได้ผ่าตัดทำเลสิคที่ รพ.ค่ายสรรพสิทธิ์ฯ อุบล ปรากฏว่าตาขวามองเห็นชัดแม้กระทั่งรูขุมขน รู้สึกสบายตาเหมือนเกิดใหม่

พี่แหลมไม่เคยลืมบุญคุณเพื่อนๆ **พี่เจตน์** (หน.ตอน บก.ทบ.) ได้แนะนำให้ไปนั่งเก้าอี้ฮ่องเต้ที่แถวรัชดาซึ่งพี่แหลมประทับใจจนถึงวันนี้ และ**พี่เผ่า**ซึ่งเคยช่วยเหลือพี่แหลมไม่ให้อดตายที่ต่างประเทศ พี่แหลมยังจำได้เสมอมิเคยลืมเลือน หมดเวลา พี่แหลมรีบเดินลงจากเวที

ทำไมถึงบวช ?

อาตมา พลโท หัสฎี วงศ์อิศเรศ ได้ทำการอุปสมบท ณ วัดไร่เกาะต้นสำโรง ตำบลพระประโทน อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2566 ได้รับฉายาว่า ปญฺญา วชิโร

สาเหตุที่อาตมาได้ทำการอุปสมบทหลังจากเกษียณอายุราชการแล้ว 5 ปี เนื่องจาก โยมวารุณี วงศ์อิศเรศ (ภรรยา) มีอาการป่วยรุนแรงกะทันหัน เนื่องจากเป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่ เป็นก้อนเนื้อขนาดโตมาก ประมาณ 10x11x12 ซม.^{3} ลักษณะบวมเป่งเน่าเป็นหนองกำลังจะแตก ที่ตรวจพบช้าเนื่องจาก โยมวารุณี มีความกลัวว่าจะเป็นมะเร็ง เมื่อมีอาการเกี่ยวกับบริเวณช่องท้องและขับถ่าย โยมวารุณี จะไม่พูดความจริงกับหมอ โดยจะตอบคำถามของหมอเกี่ยวกับช่องท้องทุกครั้งว่าไม่เจ็บไม่ปวดใดๆ และการขับถ่ายก็เป็นปกติดี แต่ความจริง เวลาไปโดนท้องจะบ่นว่าปวด ส่วนเรื่องถ่ายบ่อยมาก เนื่องจากถ่ายไม่ออกมีแต่น้ำที่เล็ดลอดก้อนเนื้อออกมาได้

นอนโรงพยาบาลครั้งที่ 1 อาการของโยมวารุณี เริ่มตั้งแต่ต้นเดือนสิงหาคม 2565 โดยมีไข้ขึ้นสูงประมาณ 38 องศาเซลเซียส อาตมาจึงพาไปโรงพยาบาลเอกชนแถวบ้านตลิ่งชัน หมอทำการตรวจเลือด สอบถามอาการจากคนไข้แล้วจึงสรุปว่าติดเชื้อในกระแสเลือด นอนให้น้ำเกลือและยาประมาณ 5 วัน หมอให้กลับบ้านได้ โดยให้ยามาทานที่บ้าน

นอนโรงพยาบาลครั้งที่ 2 กลับมาอยู่บ้านได้ประมาณ 3-4 วัน โยมวารุณี มีไข้ขึ้นอีกต้องกลับไปหาหมอที่โรงพยาบาลเดิมอีก คราวนี้นอนโรงพยาบาลประมาณ 1-2 วัน หมอให้กลับบ้านได้ โดยระหว่างนอนโรงพยาบาลก็มีการเจาะเลือดไปตรวจให้ยาเหมือนเดิม

นอนโรงพยาบาลครั้งที่ 3 การพบแพทย์ทั้งสองครั้งนี้เกิดขึ้นที่บ้านตลิ่งชัน พอออกจากโรงพยาบาล โยมวารุณี ขอไปอยู่บ้านที่บางบัวทองกับลูกชายและลูกสะใภ้ ไปอยู่ได้ประมาณ 3 วัน โดยเช้าวันที่ 3 หลังทานมื้อเช้า โยมวารุณี เกิดอาการน็อคเนื่องจากไข้ขึ้นสูง อัตราการเต้นของหัวใจและความดันโลหิตไม่ปกติ คือขึ้นสูงแล้วลดลงต่ำมาก โดยโยมวารุณีหมดสติอยู่บนห้องนอนชั้นสอง ปัญหาคือเอา

ลงมาไม่ได้ ขนาดให้ยามหน้าหมู่บ้านมาช่วยก็ไม่สำเร็จ จึงโทรไป “1669”

เจ้าหน้าที่ 1669 สอบถามอาการคนไข้เสร็จก็รีบมา สามารถนำโยมวารุณี ลงมาจากชั้นสองได้ แล้วทำการตรวจขั้นต้น จึงนำส่งโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด คือโรงพยาบาลประจำอำเภอของรัฐบาล โรงพยาบาลประจำอำเภอนี้ไม่มีห้องพิเศษ (เนื่องจากทำเป็นห้องผู้ป่วยโควิด-19) มีแต่ห้องผู้ป่วยรวมพัดลม อาตมาจึงพูดคุยกับหมอ หลังโยมวารุณีได้สติแล้ว ว่าจะขอย้ายโรงพยาบาล หมอให้คำตอบว่า ไม่สามารถทำการเคลื่อนย้ายได้ เพราะมีอัตราเสี่ยงสูง เนื่องจากอัตราการเต้นของหัวใจ และความดันโลหิตผิดปกติมาก ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ และหมอรับปากว่าจะดูแลคนไข้ให้ดีที่สุด

สรุปการนอนโรงพยาบาลครั้งที่ 3 โยมวารุณีต้องนอนห้องรวมพัดลม เป็นเวลา 15 วัน โดยหมอลงความเห็นว่าติดเชื้อในกระแสเลือด “เหมือนเดิม”

นอนโรงพยาบาลครั้งที่ 4 เมื่อหมออนุญาตให้กลับบ้านได้ อาตมาให้โยมวารุณีมาพักอยู่ด้วยกันที่บ้านตลิ่งชัน เพราะตอนนี้อาตมาเริ่มสังหรณ์ใจแล้วว่าอาการป่วยของโยมวารุณีต้องไม่ธรรมดาแล้ว โดยอาตมาได้ทำการเจรจาว่า ถ้ามีอาการไข้ขึ้นสูงอีก อาตมาขอส่งโรงพยาบาลที่สามารถทำการ CT Scan ส่องกล้องลำไส้ และเพื่อความรวดเร็วในการรักษา จะต้องมีห้องตรวจผลเลือด และห้องผ่าตัดใหญ่ได้ โดยเล็งโรงพยาบาลแถวรามคำแหงไว้

ไม่เกินคาดวันที่ 3 ไข้ขึ้นสูงอีกแล้ว จึงพาไปโรงพยาบาลโดยอาตมาได้แจ้งความประสงค์ขอส่องกล้องเพื่อคัดกรองลำไส้และ CT Scan วันรุ่งขึ้นตอนบ่าย หมอทำการส่องกล้องโดยกล้องไม่สามารถผ่านเข้าไปในลำไส้ได้ จึงทำการ CT Scan ในวันต่อมา ปรากฏว่าพบก้อนเนื้อมีขนาดดังกล่าว ซึ่งก็แปลกเพราะมีผลการวิเคราะห์ออกมาด้วยว่าเป็นก้อนเนื้อร้าย ระยะ 3-4 อาตมาจึงแจ้งความประสงค์ขอให้ทำการผ่าตัดทันที เพราะถ้าย้ายมาโรงพยาบาลรัฐบาล คาดว่าน่าจะไม่ทันการณ์แน่

พึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ต้องเรียนโยมทุกท่านว่า อาตมาได้มาทำบุญที่วัดไร่เกาะต้นสำโรงตั้งแต่เป็นผู้อำนวยการกอง หรือประมาณ 15 ปีที่แล้ว โดยมาทำบุญใส่บาตรและถวายสังฆทาน พระ 4 รูป ตอนเช้าทุกวันที่ว่าง เวลา 0615 ถึง 0715 แล้วจึงเดินทางไปทำงานถึงที่ทำงานเวลา 0815 จนกระทั่งเป็นเจ้ากรมแผนที่ทหาร ก็ยังมาทำบุญ รวมทั้งหมดประมาณ 450 ถึง 500 วัน โดยหยุดช่วงโควิด 3 ปี

ย้อนกลับมาวันที่ทราบว่า โยมวารุณีเป็นโรคร้าย เช้าวันต่อมาได้ทำการบนหลวงพ่อที่หน้าโบสถ์ว่า จะทำการอุปสมบท 3 เดือน (1 พรรษา) ถ้าโยมวารุณีหายจากโรคร้าย เสร็จจากทำบุญ อาตมาได้เดินทางไปโรงพยาบาลเพื่อให้กำลังใจโยมวารุณีก่อนเข้าห้องผ่าตัด ซึ่งขณะนั้นโยมวารุณียังไม่รู้ตนเองป่วยเป็นอะไร

ผลการผ่าตัด การผ่าตัดใช้เวลาประมาณ 9 ชั่วโมง โดยหมอทำการตัด

ลำไส้ใหญ่เกือบทั้งหมด เหลือไว้ต่อกับรูทวาร โดยหมอได้ทำการต่อให้เลย ไม่ต้องถ่ายทางช่องหน้าท้อง ตัดปีกมดลูก 2 ข้าง ต่อม น้ำเหลือง 24 ต่อม วันต่อมา ผลการผ่าตัดพิสูจน์ชิ้นเนื้อเป็นเนื้อร้ายแต่ไม่พบการแพร่กระจายไปยังต่อมน้ำเหลือง โดยโยมวารุณีต้องนอนโรงพยาบาลทั้งสิ้น ประมาณ 22 วัน ระหว่างการพักฟื้นมีประเด็นคือ หมอโลหิตวิทยาบอกว่ามะเร็งได้ลามไปยังกระดูกไขสันหลังด้วยสาเหตุ.... อาตมาไม่ขอกล่าวถึงแต่ได้ทำความเห็นแย้งกับหมอไปว่าไม่ใช่ด้วยเหตุผล... สุดท้ายอาตมาได้ขอผลการรักษาทั้งหมดไปหาหมอโรงพยาบาลย่านวิภาวดี โดยยื่นการขอตรวจตามปกติแต่คนไข้ไม่ต้องมา นำผลการรักษาให้คุณหมอดูใช้เวลาไม่เกิน 1 นาที หมอให้ความเห็นเหมือนที่อาตมาคิดไว้ คือสาเหตุจากคนไข้ได้รับยาฆ่าเชื้อเป็นระยะเวลานานทำให้ค่าเม็ดเลือดขาวต่ำ อาตมาจึงกลับมาโรงพยาบาลย่านรามคำแหง และแจ้งความประสงค์ขอนำคนไข้ไปพักฟื้นที่บ้าน

การรักษาหลังผ่าตัด อาตมาได้พาโยมวารุณี ไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลย่านวิภาวดี ที่รักษามะเร็งโดยเฉพาะ หลังจากพักฟื้นได้ 3 สัปดาห์ โดยรับเคมีบำบัด 4 ครั้ง จากเดิมหมอบอก 8 ครั้ง แต่โยมวารุณีต่อรองเหลือ 4 หมอก็อนุญาต ทำให้อาตมามั่นใจว่าน่าจะไม่รุนแรง โดยดูจากปฏิกิริยาของหมอ หลังจากให้เคมีบำบัดครบก็เจาะเลือดพบหมอตลอด โดยเมื่อ 12 กันยายน 2566 โยมวารุณีได้รับการส่องกล้องดูลำไส้เพื่อติดตามผลการรักษา

ผลปรากฏว่าไม่พบก้อนเนื้อใดๆ แผลที่ทำการผ่าตัดไว้ก็เรียบร้อยดี

บทสรุป อาตมาจึงทำการอุปสมบท เมื่อ 30 กรกฎาคม 2566 เพื่อแก้บน ซึ่งเรื่องการอุปสมบทนี้ อาตมาได้ตั้งใจไว้ก่อนเกษียณประมาณ 4 ถึง 5 ปี แต่อาตมาเคยอุปสมบทแล้ว ตอนเป็นนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 3 แล้วจะมีเหตุผลใดนำขึ้นมาอ้างเพื่อทำการอุปสมบทครั้งที่ 2 อีกทั้งปัจจุบัน อุปัชฌาย์จะไม่ทำการอุปสมบทให้ผู้ที่มีอายุเกิน 60 ปี ซึ่งก็มีเหตุผลอยู่ แต่ก็ช่องทางอยู่ถ้าเป็นการอุปสมบทแก้บน สรุปก็คือที่ทำการอุปสมบทในครั้งนี้ เพราะมีใจอยากอยู่เป็นทุนเดิม รวมกับที่ต้องแก้บนครับ

เจริญพร

ปญฺญา วชิโร

ภาพเก่า.....
.....เล่าอดีต

งานเลี้ยงรุ่น จปร. 30

ดุง+ป่าหมากเฒ่า
...สานสัมพันธ์ให้ยั่งยืน

รวมภาพกิจกรรม จปร.30 & ยินดีกับครอบครัวของเพื่อน

งานเลี้ยงรุ่น .....ล้วน 19

“เลี้ยงรุ่น” เป็นกิจกรรมที่ทุกรุ่นทุกสถาบันคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี ซึ่งแต่ละรุ่นแต่ละสถาบันอาจมีความโดดเด่นต่างกันบ้าง แต่ที่แน่นอนเป็นกิจกรรมให้เพื่อนๆ ในรุ่นเดียวกันได้มาเจอกัน ถือเป็นการเช็กหลายๆ อย่างเลยนะ เช่น เช็กร่างกายยังไหวหรือเปล่า เช็กครอบครัว เช็กใครทำอะไรหรือชอบอะไรหลังเกษียณ เช่น คาราโอเกะสูงวัย จิบน้ำชายามบ่ายคลายเหงา อยู่ก๊วน (กอล์ฟ) ไหน ไปล้อมวงนับเลขกันสมองฝ่อแถวไหนบ้าง

คนจีนสอนลูก 3 สิ่งที่ควรมีในยามชราแล้วชีวิตจะมีความสุข สดชื่น ประการหนึ่งนั้นคือ **เหล่าอิ้ว** ต้องมีเพื่อนเก่าไว้ปรึกษา พูดคุย ปรับทุกข์สุข สนทนา ด่าได้ทุกเรื่องไม่ถือสา เพราะรู้จักกันมานานจริง ๆ อันนี้รุ่นเราเดินมาถึงแล้วคือแก่ (ชรา) กันไปตามวัยห้ามไม่ได้ ถ้าสายธรรมะก็บอกว่าอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ยังไงก็ตามในช่วงที่เป็นอยู่วันนี้ยิ่งต้องมี “เพื่อน” ที่ทั้งแก่และเก่า

มาดูมอตโตรุ่น “เราคือครอบครัวเดียวกัน” ไม่ต้องถามเลย เพื่อนเก่าทั้งนั้น ตั้งแต่ รร.ตท. ต่อด้วยเรียนรบจบสิ้นอัศวิน จปร. สรุป “เพื่อนสำคัญและยิ่งใหญ่เสมอ” ดังนั้นมีโอกาสจึงต้องมาเจอเพื่อนใน “งานเลี้ยงรุ่น”

ไปงานเลี้ยงรุ่นกัน ใครบ้างที่เกษียณแล้ว แต่ยังโทรคุยหรือนัดทานข้าวกับเพื่อนเรื่อย ๆ ก็มี แต่คงเป็นกลุ่มย่อยๆ อาจไม่มากนัก งานเลี้ยงรุ่นนี้แหละที่ “จัดให้จัดเต็ม” ใครที่ไม่เคยพลาดงานเลี้ยงรุ่นเลย แม้แต่ครั้งเดียวน่าจะมอบรางวัลเพื่อนแห่งรุ่นให้จริงๆ ส่วนใครที่พลาดงานเลี้ยงรุ่นน่าเสียดาย แต่เรายังมีโอกาสในครั้งหน้าถ้ายังไหวและยังอยู่ก็ต้องไป เวลาแห่งการเลี้ยงรุ่นทำให้เราได้นึกถึงอดีตร่วมกัน มันเหมือนมีมนตราหรืออะไรสักอย่างที่ทุกเรื่องราวจะพรั่งพรูออกมาเหมือนก๊อกของวันเวลาแตกทะลายลง เชื่อว่าชื่อเพื่อนบางคนยังนึกชื่อจริงไม่ออก แต่ดันจำชื่อพ่อเพื่อนได้ เรื่องที่เคยสุขก็ยิ่งสุขกว่าเมื่อมานึกย้อน ส่วนเรื่องทุกข์ เรื่องเศร้า โดดร้ัวหนีเที่ยว แอบนอนห้อง 18 ลอกการบ้านเพื่อน โดนทำโทษ หรือจบแล้วออกไปทำงานทั้งในหน่วยและในสนาม พานายหลงทางก็มี

พอถึงวันเลี้ยงรุ่น เรื่องเหล่านี้กลายเป็นเรื่องขำฮากลิ้งเก็บมาอำได้ไม่รู้จบ ทั้งที่ตอนนั้นกว่าจะผ่านมาได้แทบปางตาย เมื่อมาร่วมงานเลี้ยงรุ่น จึงไม่มีตำแหน่งหน้าที่ให้ระคายหัวใจ และยังไงก็เป็นลุงที่เกษียณเหมือนกัน พลเอกหรืออดีต ผบช.ระดับสูงก็อาจจะถูกเพื่อนเอาเรื่องตลก ๆ เชย ๆ ที่เคยทำไว้เมื่อออกไปทำงานใหม่ ๆ มาอำ มาแซวได้โดยไม่มีใครถือโทษโกรธเคือง แถมยังสนุกไปด้วยซ้ำ ไม่มีหัวโขนมาให้หนักศีรษะ หรือเพื่อนบางคนอาจเคยถือโอกาสฝากลูกหลานเข้าทำงาน ฝากตัวเองให้เพื่อนช่วยบ้าง ก็เป็นเรื่องปกติใน(รุ่น)ครอบครัวที่ดูแลกัน มีบ่นมีด่ากันไปมาบ้างแต่ถึงเวลาก็อยากเห็นหน้าเพื่อนๆทุกคนทุกครั้งในงานเลี้ยงรุ่นย้อนวันวานตอนเข้าเรียน รร.ตท. จนจบ จปร. ออกไปทำงาน แม้ตอนนั้นจะยังไม่รู้ว่าอนาคตเป็นยังไง แต่วันนี้เข้าเส้นชัยของชีวิตผ่านการเกษียณอายุราชการมาได้ถือว่าถึงที่หมายด้วยกันทุกคน พร้อมจะมีความสุขในงานเลี้ยงรุ่นกับเพื่อนเก่า (และแก่) ที่มีความผูกพันมาอย่างยาวนานกว่า 47 ปี เพราะ**เราคือครอบครัวเดียวกัน**

รุ่นเราจัดงานเลี้ยงรุ่นกันครั้งแรกเมื่อไหร่ และจัดมากี่ครั้งแล้วมีใครจำได้บ้าง มั่นใจว่าหลายคนยังอยากให้มีบรรยากาศอย่างวันนั้นหวนกลับมาอีกและตลอดไป แต่ถ้าให้เล่าความทรงจำประทับใจในการไปเจอเพื่อนๆในงานเลี้ยงรุ่นคงมีด้วยกันทุกคน ส่วนจะเป็นอย่างไร เมื่อไหร่ที่ไหนก็ไม่ว่ากัน เช่นที่ ศรภ. ปี 2558 มาในแนวธีมคาวบอยดูคึกคักยังกับม้าหนุ่ม ส่วนที่หัวหิน และในปี 2560 ธีมย้อนวัยใส่เสื้อคอกลมเตรียมทหารที่มองแล้วใครจะมีตำแหน่งอะไรไม่สำคัญเหลือแค่ **“มึงกะกู”**

บางคนบอกว่าเจอเพื่อนทักทายกันทุกวันในโซเชียลโลกเสมือนจริง แต่เชื่อเถอะมันขาดรสชาติไม่เหมือนกับเจอเพื่อนตัวเป็นๆ ในโลกจริง ที่มีงานเลี้ยงรุ่นเป็นตัวเชื่อม วันนี้บางคนไม่อยู่แล้ว บางคนมาไม่ได้ ที่เหลือตอบไม่ได้ว่าจะได้มางานเลี้ยงรุ่นกันอีกกี่ครั้ง วันเวลามันผ่านไปเร็วมากหากยังมีโอกาสมาเถอะเพื่อนมาเลี้ยงรุ่นกัน

ขอบคุณคณะกรรมการรุ่นที่ยอมเหนื่อยในการจัดงาน รวมทั้งเพื่อนทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจแม้จะไม่ได้มากก็ตาม แต่ที่ต้องยกนิ้วให้คือ**เพื่อนที่มาเจอะเจอกัน ทักทายกันตามประสาเพื่อนเก่า**และ (บางคน) แก่ในงานเลี้ยงรุ่นปีนี้ครับ

ขอแสดงความยินดีกับผู้ได้รางวัล
เกียรติยศจักรดาว

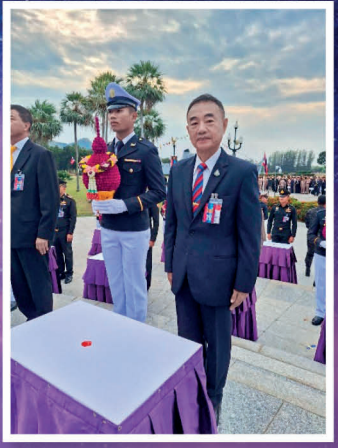

“เที่ยวอีสาน (แวะ) บ้านไร่นายพล จากคนทุ่งสง”

โดย เสธ แอ๊ด

จากการที่ คณะอีสานเขียว นำโดย**พี่อรรถ** ได้ลงมาเที่ยวใต้ อีกครั้ง และขากลับได้แวะเยี่ยมทุ่งสง “ร้านย่งฮง” เพื่อชิม “ขาหมู” ของพี่ โจ๊ย-คณิศร เมื่อ ปลาย พ.ค. 66 ที่ผ่านมา เสธ แอ๊ด เลยถือโอกาส “แลกเปลี่ยนการเยือน” ไปเยี่ยมเพื่อนๆ ในพื้นที่ “อิสานเหนือ” อีกครั้ง เมื่อปลาย ส.ค. 66 ตามโปรแกรมที่ (คนใกล้ชิด) กำหนดไว้ :-

**19 ส.ค. 66 ออกเดินทางพร้อมภรรยา ขับรถท่องเที่ยวเยือนถิ่นอีสานเหนือ ผ่านโคราช พี่ฑูร แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่กินในโคราช พร้อมส่ง location ให้ด้วย แต่ไม่ได้เจอกัน เนื่องจากพี่ฑูรเพิ่งจะเดินทางกลับมาจากต่างประเทศ

*20-21 ส.ค. 66 นอนขอนแก่น 2 คืน พี่โป๊ปและน้องตุ๋ย ดูแลเรื่องที่พัก อาหารการกิน และจัดลูกน้องพาเที่ยว โดยเฉพาะอาหารเวียดนาม อร่อยมาก ... พี่โป๊ป & น้องตุ๋ย นัดพี่ตู่ญาณทิต & ภรรยา ผม & น้องเล็ก รวม 3 ครอบครัว พบปะสังสรรค์ ณ ร้านตำกะเทย ขอนแก่น บรรยากาศดี อาหารอร่อย ไวน์คล่องคอมาก

*21-22 ส.ค. 66 นอนอุดรธานี 2 คืน พี่นวยจัดที่พักสนับสนุน นัดเพื่อนโต เพื่อนตู้ ทานอาหาร vt แหนมเนืองอุดรธานี ... เพื่อนโตแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเมืองอุดร ... เดินทางไป อ.สว่างแดนดิน สกลนคร นัดทานข้าว ดื่มกาแฟบนเครื่องบิน และแวะชมห้องเกียรติยศ “บ้านไร่นายพล” ของพี่ตู้ จึงถือโอกาสมาเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง และขอขอบคุณเพื่อนๆ ในพื้นที่อีกครั้งนึง (ระดับความสุข สนุกสนาน ตามภาพถ่าย นะครับ)

ช่วงขับรถกลับทุ่งสง เมื่อกลาง ก.ย. 66 ผมได้แวะเยี่ยมเยียนพี่หนุ่ย @นิรันดร รีสอร์ต ชะอำ พี่หนุ่ยสุขภาพแข็งแรง น้ำหนัก 80 กก. แล้ว ความสุดท้ายที่ได้แลกเปลี่ยนการสนทนากันคือ “เจอกัน วันเลี้ยงรุ่นนะครับเพื่อน”

“ฝึหลอกพระที่กุฏิดำ!!!”

โดย อดีตพระ “ชัยยมังคโรภิกขุ”

กุฏิรับรองเพื่อน 1935 หรือศาลา 1935 หรือ “กุฏิดำ” สร้างขึ้นประมาณเกือบสองปีที่ผ่านมาที่สำนักสงฆ์ดอยผาหมื่น ต.ศรีวิชัย อ.ลี้ จ.ลำพูน โดยเพื่อนติโน่ (พลตรี จิตติวัศร์ ศรสุวรรณ) เป็นผู้ดำเนินการจัดสร้างขึ้น ดังที่เพื่อนเตท(สหรัตน์)เคยเขียนเล่าเรื่องราวมาก่อนแล้ว หลังจากที่ผมบวชเมื่อช่วงพรรษาที่ผ่านมา (1 ส.ค.-7 ก.ย.66) ผมได้รับปากกับหลวงพี่รุ่น 14 (พลตรี ธรรมศักดิ์ สุขวัฒนา อดีตผู้พันค่ายกาวิละ ของพี่วี-พี่โน่) ซึ่งท่านจะไปจำพรรษาที่นั่น ผมก็เลยไปอยู่ที่กุฏิดำนี้ ผมขอบอกก่อนนะว่าผมไม่ได้ “ปวารณา” ตัวเข้าพรรษา ถ้าปวารณาตัวแล้วต้องจำพรรษาให้ครบจะลาสิกขาก่อนออกพรรษาไม่ได้ พระผู้ใหญ่ท่านบอกผมเรื่องที่ผมบวชมีความมุ่งหมาย 2 ประการคือ

1. อุทิศส่วนกุศลให้เพื่อนติโน เพื่อนพลเรือนอีกท่านที่เพิ่งเสียชีวิตไปและน้าชายเพิ่งเสียไล่เลี่ยกันเดือนมิถุนายน

2. เพื่อฟื้นฟูร่างกายและจิตใจหลังเข้ารับการรักษามะเร็งต่อมลูกหมากที่ รพ.ศิริราช ด้วยการฉายรังสี จำนวน 5 ครั้ง (ระหว่างวันที่ 25 เม.ย.-3 พ.ค. 66) ทีนี้มาถึงสาเหตุที่ผมลาสิกขา คือ

1. กลัวเป็นมะเร็งปอดเพิ่ม เพราะหลวงพี่ (ขออนุญาตไม่เอ่ยนาม) ท่านยังจุดธูป ตอนสวดมนต์อยู่ (ที่อื่นเขาใช้ธูปไฟฟ้ากันแล้ว ผมก็เรียนท่านให้ทราบแล้ว ท่านยังจุดเพิ่ม

ชั้นบนเลยเป็นทางเนินสูง ทางเนินสูงนี่แหละ ตอนตีสามตีสี่จะมีเสียงผู้ชายคุยกันเป็นยังงี้อยู่สามคืน ผมได้ยินเสียงชัดเจน ทั้งๆ ที่ในสำนักสงฆ์ก็มีคนอยู่คือผมเป็นพระ มีคนงานพม่าอีกคนและแม่ครัว (อายุ 75 ปี) ตอนนั้นหลวงพี่ ท่านไม่อยู่ท่านกลับเชียงใหม่ เช้ามาผมสอบถามผ่านเด็กพม่าว่ามีเพื่อนมาหาแล้วคุยกันไหม เขาบอกไม่เคยมีใครมาหา และตื่นนอนตอนหกโมงเช้า บอกป้าแม่ครัวแกก็หัวเราะ บอกป้าเจอบ่อยๆ แถวถังขยะ ยืนหันหลังให้ ผมต้องกินยานอนหลับถึงจะหลับได้ บางคืนกินสองเม็ดยังหลับไม่ลง เลยตัดสินใจลาสิกขาดีกว่าไม่งั้นสุขภาพโดยรวมแทนที่จะดีขึ้นเดี๋ยวจะแย่ลง และที่ผ่านมาหนึ่งเดือนที่บวชก็เจริญภาวนาแผ่เมตตาอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลไปให้เพื่อนนพพร เพื่อนติโน ทุกๆ ครั้งที่สวดมนต์ภาวนาถือว่าได้ทำให้เพื่อนแล้ว

ขอจบบทความเพียงเท่านี้นะครับ

ขอบคุณเพื่อนๆ มากครับ ที่แวะมาอ่านเขียนสารส่งถึงเพื่อนๆ และ..ที่สำคัญคือ

“ใครจะมาใช้บริการกุฏิรับรองเพื่อน 1935 หรือ “กุฏิดำ” ตามที่พี่เตทชี้ชวน โดยเฉพาะการฝากวางภาพถ่ายถัดจากพี่ใจแอ้นท์กับ พี่โน่ (ต๋อง) ยังไม่ต้องรีบนะครับ!!!”

อีกจุด (555) คือเพิ่มตรงหน้ารูปเหมือนครูบาศรีวิชัย ตรงหน้าที่ผมนั่งสวดมนต์ทุกวัน

2. ไม่ได้ฉันอาหารมังสวิรัติ ตามที่ได้ตั้งใจไว้เรื่องที่จะฟื้นฟูร่างกาย เพราะที่นี่จำกัดเรื่องทรัพยากรแม่ครัว (แต่เดิมก่อนมาอยู่ที่นี่ผมอยู่ที่อุทยานสวนบูรณะรักษ์ธรรมของอดีตผู้พันของพี่วี พี่โน่) อยู่ที่นี่ 14 วัน เขาเป็นมังสวิรัติจริงๆ มีพ่อครัวทำให้ (เคยบวชที่นี่ปี 2555 -1 พรรษา)

3. ไฮไลต์สำคัญ โดนผีหลอก ใกล้ ๆ กุฏิดำ ที่ผมจำวัดจะมีทางขึ้นกุฏิสองทาง คือทางบันได ซึ่งจะผ่านที่จะมีรูปเพื่อนไจแอนท์ (นพพร) และเพื่อนติโน และอีกทางก็คือทางข้างขึ้นกุฏิ

รอบรู้เรื่องสัญญา ตกลงต้องทำสัญญากันกี่ฉบับ??!!?

จากครั้งที่แล้วที่ผมพูดถึงการให้สัมปทานเอกชนเข้าไปร่วมลงทุนในงานของรัฐ มาครั้งนี้จึงขอเริ่มด้วยคำถามพื้นๆ ว่า “แล้วถ้าเราจะเข้าไปรับงานสัมปทานสักงานหนึ่ง จะมีสัญญากี่ฉบับ และสัญญาอะไรบ้างที่เราต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง” หลายคนอาจมองว่า เอ้า!!! เซ็นสัญญาสัมปทานแกร็กเดียวก็จบแล้ว จะมีอะไรมากมายไปกว่านี้อีก มาติดตามดูกันครับ

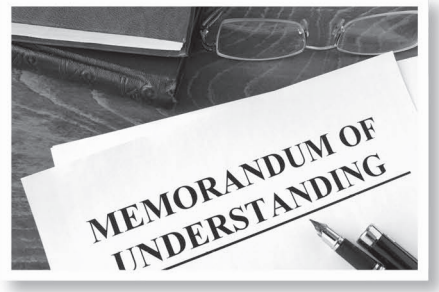

1. บันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) เนื่องจากงานสัมปทานในปัจจุบันมักเป็นงานขนาดใหญ่ มีความซับซ้อน ต้องใช้ความรู้ความสามารถหลากหลายด้านในการบริหารจัดการ กับใช้เงินลงทุนสูง ทำให้บริษัทที่สนใจจะเข้าร่วมประมูลต้องมองหาเพื่อนร่วมงาน ซึ่งปกติแล้วก็ประมาณ 2-4 บริษัท จับกลุ่มผนึกกำลังกันเข้าประมูล โดยมี MOU ซึ่งเป็นเสมือนสารตั้งต้น เป็นธรรมนูญในการทำงานร่วมกัน

2. สัญญาว่าจ้างที่ปรึกษา (Advisary Contracts) ด้วยขนาดและความซับซ้อนของงานจึงจำเป็นที่จะต้องว่าจ้างกูรูเฉพาะทางมาให้คำปรึกษา โดยอาจมีมากถึง 4 หรือ 5 สัญญา ที่ขาดไม่ได้เห็นจะเป็นที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ตามด้วยที่ปรึกษาด้านการเงิน ที่ปรึกษาด้านเทคนิค ที่ปรึกษาด้านความต้องการใช้บริการ และที่ปรึกษาด้านบริหารจัดการ ทั้งนี้ จะมีกูรูเข้ามาช่วยมากน้อยเพียงใด อยู่สั้นอยู่ยาวแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนยากง่ายของงานกับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะความชำนาญของทีมงาน

3. สัญญาสัมปทาน (Concession Agreement) เป็นสัญญาระหว่างผู้ให้สัมปทาน (หน่วยงานของรัฐ) กับผู้รับสัมปทานเป็นเอกสารที่สำคัญที่สุดในบรรดาสัญญาต่างๆ ที่จัดทำ การเจรจาต่อรองสัญญาฉบับนี้อาจใช้เวลาเพียงไม่กี่เดือน หรืออาจลากยาวข้ามปีหรือหลายปีกันเลยทีเดียว โดยระหว่างที่เจรจาสัญญาสัมปทานนี้ ก็มีงานและสัญญาอื่นๆ ที่ต้องเจรจาคู่ขนานกันไปไม่ว่าจะเป็นการจัดหาแหล่งกู้เงิน การเตรียมงานจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น ขณะเดียวกันหลายสัมปทานมักกำหนดให้กลุ่มผู้ชนะการประมูลจัดตั้งบริษัทขึ้นมาใหม่เพื่อบริหารและจัดการสัมปทานนั้นๆ เป็นการเฉพาะ จึงต้องไปดำเนินการจดทะเบียนก่อตั้งบริษัท (ใหม่) ให้เรียบร้อยก่อนที่จะนำบริษัทใหม่นี้เข้าเซ็นสัญญาฯ

4. สัญญากู้เงิน (Credit Facility Agreement: CFA) เป็นสัญญาที่ทำกับสถาบันการเงิน โดยมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสัญญาสัมปทาน เนื่องจากเป็นสัญญาที่จะทำให้โครงการโกหรือโนโก เพราะปกติแล้วผู้รับสัมปทานจะควักกระเป๋าตัวเองเพียง 25-30% ของเงินลงทุนทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีก 70-75% นั้นมาจากเงินกู้ ดังนั้น หากผู้รับสัมปทาน

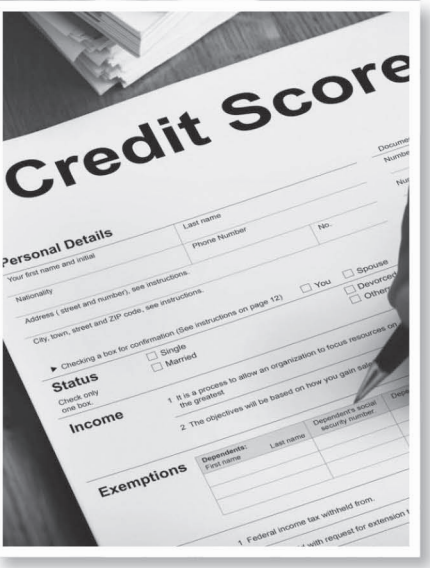

ไม่สามารถหาเงินกู้ได้ โครงการก็ไม่เกิดสัญญาสัมปทานที่เซ็นไปแล้วก็เลิกลากันไป (เคยเขียนไว้ในไลน์กลุ่มแล้วว่าสัญญาสัมปทานยังไม่มีผลบังคับใช้แม้จะเซ็นไปแล้วก็ตามจนกว่าผู้รับสัมปทานจะหาเงินกู้ได้)

5. สัญญาประกันความเสี่ยงของโครงการ (Insurance Contract) แน่นอนว่าผู้ให้กู้ในฐานะโต้โผใหญ่ที่ควักเงินมาลงในโครงการมากสุด ต้องลดความเสี่ยงลงให้เหลือน้อยที่สุดด้วยการ (บังคับ) ให้ผู้รับสัมปทานซื้อประกัน

ปิดความเสี่ยงของโครงการ จะไปเอาเงินเค้ามาลงทุนทั้งที เจ้าหนี้บอกให้ทำอะไรก็ต้องว่าตามเค้าแหละ!!

6. สัญญาร่วมลงทุน (Shareholders Agreement) เมื่อได้เงินกู้มาเป็นที่เรียบร้อยและโครงการเริ่มเดินหน้าอย่างเต็มตัวอย่างแน่นอนแล้ว ก็สมควรแก่เวลาที่บรรดาบริษัทที่ร่วมหัวจมท้ายกันมาอย่างหลวมๆ ระยะหนึ่งจะจับไม้จับมือกันให้กระชับยิ่งขึ้นด้วยการแปลง MOU ให้เป็นสัญญาร่วมลงทุน ซึ่งสัญญานี้จะพูดถึงการบริหารจัดการบริษัท (ใหม่) ที่จัดตั้งขึ้นมาอย่างไร และกลุ่มผู้ก่อตั้งจะทำงานร่วมกันต่อไปอย่างไร โดยมีรายละเอียดปลีกย่อยลึกลงไปกว่า MOU มาก

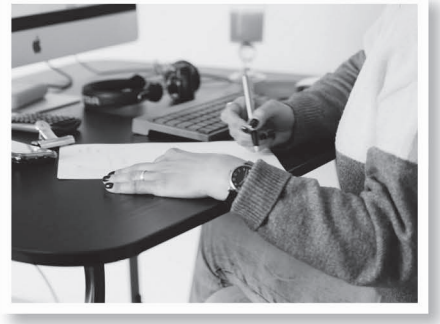

7. สัญญาจัดซื้อจัดจ้าง (Supply Contracts) เป็นสัญญาเกี่ยวกับการซื้อข้าวของอุปกรณ์การก่อสร้าง และการติดตั้งจนงานแล้วเสร็จ อยู่ในสภาพพร้อมที่จะเริ่มใช้งาน/ให้บริการ ซึ่งหากผู้รับสัมปทานแยกซื้อเป็นรายการๆ ไป สัญญานี้อาจมีจำนวนนับสิบฉบับก็ได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่นิยมทำกันก็คือทำสัญญาจ้างเหมาเบ็ดเสร็จ (Engineering, Procurement and Construction Contract: EPC Contract) กับผู้รับเหมาเพียงรายเดียวให้รับผิดชอบดำเนินการทุกอย่าง หรือที่เรียกกันว่าทำสัญญาแบบ turnkey นั่นแหละ โครงการมีปัญหา เกิดความล่าช้า หรือของที่ติดตั้งแล้วทำงานได้บ้างไม่ได้บ้าง ก็ไล่เอากับผู้รับเหมารายเดียว ลดการ “โยนกลอง” ระหว่างผู้รับเหมาด้วยกัน

8. สัญญาบริหารโครงการระหว่างการก่อสร้าง (Project Management Contract) หลังจากที่ผู้รับสัมปทานเซ็นสัญญาหมายเลข 7 แล้ว ก็มักจะทำสัญญาหมายเลข 8 ตามมา ซึ่งสัญญานี้เป็นการว่าจ้างบุคคลที่ 3 ให้เข้ามาทำหน้าที่แทนตนในการกำกับดูแลการทำงานของผู้รับเหมาให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสัญญา (หมายเลข 7) โดยผู้รับสัมปทานเองจะ

ใช้เวลาระหว่างการก่อสร้างนี้ไปเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเข้ารับงานหลังการก่อสร้างได้เสร็จสมบูรณ์ลง

9. สัญญาว่าจ้างวิศวกรอิสระ (Independent Engineer Contract: IE Contract) คู่สัญญาในสัญญาจัดซื้อจัดจ้างมีสถานะเป็นผู้ว่าจ้างกับผู้รับจ้าง แต่คู่สัญญาในสัญญาสัมปทานมีสถานะเป็นผู้ให้กับผู้รับสัมปทาน มิใช่ในลักษณะเจ้านายกับลูกน้องอย่างกรณีแรก ดังนั้น เพื่อให้มั่นใจว่าคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ทำหน้าที่ของตนอย่างครบถ้วน จึงจำเป็นต้องจ้างกรรมการมาห้ามมวย เอ้ย!! ต้องจ้างคนกลางมาทำหน้าที่นี้ นั่นก็คือ IE ซึ่ง IE นี้มิใช่เฉพาะระหว่างคู่สัญญาสัมปทานเท่านั้น แต่ธนาคาร/สถาบันการเงินในฐานะเจ้าหนี้ซึ่งควักเงินลงขันมากสุดจะโดดเข้ามาร่วมวงด้วย ซึ่งปกติแล้ว IE จากฝั่งเจ้าหนี้ก็จะเป็นรายเดียวกับที่เป็น IE ให้กับคู่สัญญาสัมปทาน เท่ากับว่า IE เป็นท้าวมาลีวราชให้กับทั้งหน่วยงานของรัฐ บริษัทเอกชน และธนาคารเจ้าหนี้ (แต่คนจ่ายตังค์คนเดียวคือ บริษัทเอกชน)

10. สัญญาในช่วงดำเนินกิจการ เมื่อการก่อสร้างเสร็จสิ้นลงก็เข้าสู่ช่วงเวลาของการดำเนินกิจการ โดยสามารถแบ่งงานออกเป็น 2 งานใหญ่ๆ คือ งานปฏิบัติการ (operation)

กับงานซ่อมบำรุง (maintenance) ซึ่งหากบริษัทสัมปทานตัดสินใจที่จะดำเนินการด้วยคนของตนเองก็ต้องเตรียมการกันขนานใหญ่แต่เนิ่นๆ หรือหากไม่ต้องการที่จะปวดหัวกับเรื่องคนก็ outsource ว่าจ้างบริษัทอื่นให้เข้ามารับหน้าที่นี้แทน ซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบ อาทิ บริษัทสัมปทานยังเก็บงานปฏิบัติการไว้จัดการเอง ว่าจ้างคนอื่นให้เข้ามารับเฉพาะงานซ่อมบำรุง หรือไม่แตะทั้ง 2 งาน แล้วว่าจ้างยกแผงโดยให้รายเดียวรับทั้งงานปฏิบัติการและงานซ่อม หรือจะแยกงานปฏิบัติการให้กับรายหนึ่ง งานซ่อมบำรุงให้กับอีกรายหนึ่ง หรืออาจแยกงานซ่อมบำรุงออกเป็นหลายสัญญาตามชิ้นส่วนอุปกรณ์หลักก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละโครงการ

ที่ว่ามาทั้งหมดนี้เป็นเพียงสัญญาหลักๆ ที่ผู้รับสัมปทานต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง ยังมีสัญญาปลีกย่อยและเอกสารอื่นๆ อีกไม่น้อยที่ต้องจัดทำ และที่สำคัญคือ สัญญาเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นไล่เรียงตามลำดับ 1, 2, 3, 4, 5 แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเตรียมการคู่ขนานไปพร้อมๆ กัน เพียงแต่บางสัญญาต้องลงนามก่อนแล้วสัญญาอื่นจึงจะลงนามตามๆ กันได้ ก็หวังว่าบทความสั้นๆ นี้จะเป็นประโยชน์อยู่บ้างไม่มากก็น้อยครับ

..... ลุงโพด สุพรรณ

ซุบซิบเฮฮา จปร.30 (1/67)

"งานเลี้ยงย่อมมีวันเลิกลา"
"There will be a day when the party ends"

สวัสดีปีใหม่ 2567/HNY 2024 ครับเพื่อนๆ ผ่านมาผ่านไป 1 ปีอีกแล้ว รวดเร็วจริงๆ ท่ามกลาง **"การเปลี่ยนผ่าน"** ทางการเมือง (หลังการเลือกตั้งทั่วไป 14 พ.ค. 66) ของบ้านเรา และสงครามข้ามปีทั้งในสมรภูมิยูเครนและฉนวนกาซา จนเกิดวิกฤตการณ์สะเทือนโลกแบบโหดและหดหู่สุดๆ +(คนตาย) เยอะเกินไป! ไม่ขอกล่าว จึงขอข้ามไปชื่นมื่นกับบรรยากาศดีๆ ก่อนปีใหม่จาก ***งานเลี้ยงรุ่น จปร.30*** เมื่อ ***19 ธ.ค.66*** ในธีม **"ลุง+ป้ามาเจอกัน สานสัมพันธ์ให้ยั่งยืน"** ณ คลับเฮาส์ สนามบางกอกกอล์ฟคลับ ปทุมธานี @ งานเริ่มจากช่วงเช้า ทำบุญให้เพื่อน1935ที่เสียชีวิตทั้งหมดรวม 97นาย (ทบ.42 ทร.6 ทอ.14 ตร.35) ที่ "วัดชินวรารามวรวิหาร"ปทุมธานี มีเพื่อนๆ (+ครอบครัว) ทุกเหล่าทัพมาร่วมงานกันค่อนข้างหนาแน่น เกือบ 40 คน (อ้างอิงจากคลิปสายบุญ ถ่ายโดยพี่เตท) ที่สำคัญคือมี น้องจุ๋ย-ดิว-ต่อย (ภริยาพี่งู-ดาว-ดำ ตามลำดับ) มาร่วมทำบุญด้วย ต้องชมพี่มิก/แม่งาน "ประสานงานได้อย่างสุดยอด" กับที่สำคัญคือ ต้องยินดีกับพี่มิก ได้รับรางวัลเกียรติยศจักรดาวประจำปี 2567 สาขาบริหารการปกครองและเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ เมื่อ 26 ม.ค. 67 ที่ รร.ตท. @นับถือน้ำใจว่า ***สุดยอดของสายบุญ*** พี่งอกร่วมทำบุญถวายผ้าไตร 19 ชุด ส่วนพี่แอ๊ด ทุ่งสง+ พี่หลวงคร (สาคร ทองมุณี ประธาน นรต.35/นายกเทศบาลนครหาดใหญ่) มุฟขึ้นมาจากใต้เพื่อร่วมทำบุญในงานนี้ (โดยเฉพาะ) น้าแอ๊ดบอก เสียดายสุดๆ ต้องจำใจ **"งด"** ร่วมงานเลี้ยงช่วงเย็นเพราะ แพ้ PM2.5 จนไอไม่หยุด 5555 ฝุ่นแถวรังสิตมันร้ายจริงๆ!@ ต่อด้วยกิจกรรมกอล์ฟชมรม "เพื่อน 1935" ณ สนามบางกอกกอล์ฟคลับ ปทุมธานี และถือโอกาสเชิญนักกอล์ฟเหล่าทัพ

อื่นกว่า 30 นาย (เป็นผู้แทนเพื่อนต่างเหล่า) ให้เกียรติร่วมงานเลี้ยง จปร.30 ตามธรรมเนียม! โดย T-Off กันช่วงพระฉันเพลพอดี (ต้อง***ดีใจสุดๆ*** กับพี่เจน/เสธ.เจมส์ (บอนด์) ซัด เบอร์ดี้ ที่หลุม 5 พาร์ 3 ระยะ 105 หลา ไม่ธรรมดาจริงๆ ส่วนพี่หลวงคร ประธาน นรต.รุ่น 35 โชว์ฝีมือกอล์ฟระดับโปร ทำให้พี่แอร์/ลพบุรี เกือบเอาตัวไม่รอด และในโอกาสที่ ตร.จะเป็นเจ้าภาพจัดครั้งต่อไป ณ "สนามกอล์ฟไพน์เฮิร์สท" ขอเชิญเพื่อนๆ มาปะทะวงสวิงกันในวันอังคารที่ 19 มี.ค. 67 สมาชิกห้ามพลาดนะครับ @สำหรับที่***สุดของหน้างาน*** ด่านแรกสุด ต้องขอบคุณพี่ไก่ หาดใหญ่ พาน้องโตโต้ (วิทยา) จาก บ.โปรแกรมดี จว.น.ศ. มาช่วยติดตั้ง/ลง (โปรแกรม) App. "Friends1935" บนมือถือ/IPAD ทั้งในระบบ Android + IOS (เกือบ 50 เครื่อง) ผลการใช้งานเป็นประการใด ช่วยบอกกล่าวกันด้วย (เน้นระบบ IOS) งานนี้ได้รับความสนใจจากเพื่อนๆ ทุกเหล่า จน โตโต้บอก "เพลิน" จนเกือบลืมทานข้าว! (ดีที่ได้ตุนข้าวหลามไว้3กระบอก)@ใกล้กันเป็นพื้นที่ออกร้านเครื่องดื่ม+อาหารอร่อยๆ มีไว้เพียบ ต้องถือโอกาส ***"ขอบคุณที่สุด"*** สำหรับการสนับสนุนจาก **"บ้านส้มตำ"** โดย "ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม" (ส่งมาให้ชิมแบบเต็มๆ ก่อนเชิญเพื่อนๆ ร่วมทำบุญบ้านอีกครั้งเมื่อ 25 ม.ค. 67) ถัดมาคือ **"ยำสามกรอบ"** จากนครปฐมออกร้าน โดย "ครอบครัวมณีเทศ" สนับสนุนโดย "พี่จ๋อง" เจ้าตัวบอกขออภัยที่มิได้ต้อนรับหน้าร้าน เพราะ "ติดเพื่อน"ในงานเลี้ยงรุ่น ณ ห้องด้านใน @ ***ตรึงตาตรึงใจที่สุด*** เมื่อพี่นะกล่าวเปิดงานและเชิญเพื่อนๆ ชม VTR "เรื่องราวชาว จปร.30" (11 นาที) ต้องขอขอบคุณ "พี่เผ่า 19 และทีมงานปัตตานี" อำนวยการสร้างด้วยความตั้งใจ สามารถติดตามชมได้ (เพิ่มยอดไลค์/ยอดวิว) ใน YouTube ชื่อ CRMA30 19/12/66 @ น่าจะยกให้***ความเป็นมงคลสุดๆ*** ในช่วงเข้างาน สายมู (แต-ลู) เริ่มมีเฮเมื่อ ทีมพิธีกรสาวกับหนุ่ม (เหลือน้อย) นำโดยน้องหญิงคนสวยกับพี่แบนสุดหล่อ (จากสุราษฎร์) "แหลง" ว่า พี่เข้ม/พุกพัก มอบพระเครื่องสมเด็จวัดระฆัง (พิมพ์ใหญ่) 9 องค์ให้เพื่อนๆ (ที่มีโชค/จับฉลากได้) ไว้บูชาพร้อมย้ำ (พึมพำในใจ) ว่า "เนื้อแกร่ง แห้งสนิท ปั๊มตากแดดไว้หลายวันแล้ว" OMG วาสนาตกอยู่กับผู้ใด (บ้าง) น้อ? @ ***สุดๆ กับเลขนำโชค*** "111" คือจำนวน ผู้/(ครอบครัว) ที่ลงทะเบียนร่วมงาน และเป็นหมายเลขที่ได้รางวัลจากการ

จับสลาก (มีคนจำได้แม่นว่าเป็นนักบอลทีมอาวุโสและมาถึงหน้างานเป็นคนสุดท้ายคือ พี่เอ๋ ICONMAN ช่างโชคดีจริง!@***น้ำใจสุดๆ*** ก่อนออก-รอบ พี่ฮูก มอบ สป. (แลกเป็นกับแกล้มและเบียร์ได้)ให้ พี่อู๊ดดี้ และเพื่อนๆ(เตท เคี้ยง แหลม ระ และแช้ฟ...)ได้วอร์ม ก่อนงานเริ่มและฝากขอบคุณยิ่ง “เพื่อนร่วมดื่ม”อีกหลายคน(ที่ไม่ประสงค์ออกนาม นำโดย พี่ติ๊ด พี่วี ตามภาพฟ้องอยู่) และพี่เลาะห์ร่วมรับบท ***“นายแบก”*** ไปส่งถึงห้อง ทั้งช่วยเปิด (รร.ทรินีดี) ให้นอนถึงเที่ยงอีกวันนึง ผู้รู้(นักวิ่งอาวุโสจากเชียงใหม่) บอกว่า ออกจากวัดมา แม่ง วอร์มเบียร์ก่อนตั้ง 8 ขวดก่อน ตบด้วยแบล็ค “ค. เลยไม่แข็ง”(คอพับ) “ Short Feel ” ไปเลย@กันเข้าใจผิด แจ้งไว้ก่อนนะ พี่เตท “งดดื่ม”มานานแล้ว รับบทกัลยาณมิตร (ของพี่อู๊ดดี้) สายบุญสามารถสวดมนต์ (กลางวงเหล้า) ได้ แบบนี้ก็มีด้วยวุ้ย!@ สายบันเทิง..***สนุกสุดๆ*** ไม่ต้องรอใครเรียก พี่เบิ้ม (เจน/เจมส์) อดีต “นักเพาะกาย”/ปัจจุบัน “นักกอล์ฟ” ชวนสาว(น้อย ร้อยโลเอ๊ย ร้อยชั่ง)ออกไปรำวงๆๆ..จนแน่นฟลอร์ ตามมาด้วย พี่เล็ก เจ้าพ่อสายฟ้ามาในจังหวะ 3 ช่า “เพลงมนต์รักบ้านนา”เสียง (สะอาด) สุดๆ ดีนะ..@***มันส์ที่ซู้ด*** จนต้องออกมาเต้น พี่เลาะห์(ไข่เติบ) นำพี่อี๊ด (วชิรา) มาร่วมจอยในเพลง “ตังเก”กับพี่ต๊ะ พี่แมว-พี่ผะๆ ผ่าว @ เหล่าพ่อ+แม่บ้านกำลังแด๊นซ์กระจาย “แทบช็อกคาเวที” ราวกับได้ยินเสียงนกหวีด “ปรี๊ดยาว” มีเบรกคั่นโฆษณาด้วยหรือเมื่อ “พี่แหลม/ปรีดา” ขอเดี่ยวไมโครโฟน เพื่อ “เผา (Burn)” เอ๊ย เพื่อ “เล่า” ความหลังที่ประทับใจในความดีของ ***เพื่อนๆ ผู้มีอุปการคุณสูงสุด*** ครั้งเป็น ผบ.ป./13 อุดรธานี เล่นเอาอดีตผู้พัน หลวงปู่ “ผ้าเหลืองเอ๊ยหนังเสือ” ร้อนระอุ บอกอุตส่าห์ (สร้างภาพ) เป็นประมุขฝ่ายธรรมะมาตั้งนานมาแฉกันในวันเดียว.. แบบนี้ ต้องฟ้องๆ (ดีนะ ที่วันนี้ไม่ได้พก..มมาด้วย!) ..เรื่องแบบนี้ไม่ต้องจ้างลง หาอ่าน “ฟรี” ได้ในฉบับ อิอิ@ ได้เวลาผู้แทนภาคเหนือ พี่จี อดีตฝ่ายล่ามค็อบบร้าโกลด์ ถูกพี่จุ๋ม/ม้าบุญรวม+พี่แชฟ เชียงราย (ถีบ) ส่งขึ้นมาในเพลง “ไรน์สโตนคาวบอย” สมเป็นพี่ใหญ่-ของกลุ่ม BigBike แห่งเส้นทาง เขาค้อ- ร่องกล้า-ทับเบิก จบด้วยเบียร์รุ้นที่ร้าน“รูท12”(ชื่อร้านน่าจะแบรนด์เดียวกันกับ “รูท33” อรัญประเทศ พี่ยา ช่วยตอบหน่อย! เกี่ยวกันไหม?) @..ตามมาด้วย นักร้องหญิงวัยรุ่น (แรก) สาว (เหลือ) น้อย นำโดย หญิงต่อย หญิงแอ๊ และฯลฯ ร่วมแจม

รีเปล่า? เมื่อรางวัลที่เป็นทองคำ (2) และเงินสด (1) โชคดีไปตกอยู่กับ เพื่อนทหารม้า (เต้+ เอ็ม+ พิธีกรแบน) ทั้งหมด ช่างบังเอิญแท้ๆ (ส่วนรางวัลพัดลม ของม้า เชน คาวบอยเสื้อแดงคนนั้น:อิอิ ไม่ติดใจ) @บอกกล่าวกันให้เคลียร์ เสธ.โหน่ง (19) จำแม่นว่าจริงแล้วทองคำเส้นที่2 ต้องเป็นของทหารราบ แต่ "พี่เก้" กลับก่อน จึงจับรางวัลกันใหม่เป็นชื่อ พี่เอ็ม ชัดเจนนะครับ ไม่มีหวยล็อก แต่อย่างใด ขอบคุณหลายๆนะครับ@มีเพื่อนช่วยสรุปรายชื่อผู้รับรางวัลใหญ่-น้อย โดยระบบอัตโนมัติ (แบบ RANDOM) อีกครั้ง เพื่อ..ให้ช้ำใจ เล่นๆ ตามนี้นะครับ(ขาดใครอีกช่วยบอกกัน จะเวียนทราบฉบับหน้า) อู๊ดดี้ เชน เหน่ง แช็ป เอ๋ ตี๋ ฮูก (ชัยวัฒน์) กฤษณ์ โหน่ง อี๊ด เตท แบน ติ๊ด หน่อง ผีน้อย หาญ เล็ก แมว เต้ เอ็ม และ....) ต้องขอบคุณเพื่อนๆ ผู้มากน้ำใจ (ผู้ประสงค์ออกเงินแต่ไม่ประสงค์ออกนาม) ร่วมสนับสนุนของรางวัลกันเพียบ @สายเมาท์ ..... เมาท์มอยใหญ่และ***เสียงดังสุด***ยกให้ ..ตี๋ใหญ่. ไร้ร่องรอย หรือโอม โอโม่ (สูตรล่าสุด).ยังสุดหล่อ+หน้าขาวกว่าเดิม "ใครจะไปเชียงรายบอกตี๋ใหญ่นะ..ยินดีให้บริการ (ตามสั่ง) เหมือนเดิม" @ พี่หนุ่ย กับคุณฑิ ผู้มากน้ำใจ ชวนเพื่อนๆ ที่ขับรถผ่านชะอำช่วยแวะเยี่ยม+พักผ่อน พูดคุยกันได้เหมือนเดิมที่ ***นิรันดรรีสอร์ท*** นะคะ!.. @ สายเวียน เดินรอบห้องเพื่อ ***Selfy มากที่สุด***คือพี่ต๊ะ.แปดริ้ว..ถ่ายเก็บ ทุกช็อต ถ้ามีไรเกิดขึ้น พี่ต๊ะโชว์ภาพได้ทันที 555แถมขอเพลงหญิงลี "ขอใจเธอแลกเบอร์โทร"..และเพลงโจ๊ะๆ แบบ Non Stop ถูกใจบรรดามารดา (ตัวแม่) สายดิ้น และต้องปรบมือให้กับการเต้น Slowbass ของแม่บ้านทุกคน นำกันมาโดย หญิง ตุ๊ก ต้อม วรรณ เอื้อง อี๊ด แดง แพร โอ่ง ป้อม ต้องและ.... (ขออภัยหากลงชื่อไม่ครบ! พ่อบ้านรับผิดชอบด้วยนะครับ !) @ ระดับ "ฟามหนุกหนาน" คงไม่ต้องกล่าว เมื่อแม่บ้านบางนางบอกมา ขอดิ้นมันๆ กับเพลงเร็วๆ ไม่มีเว้นวรรค และ "ไม่ต้องมีจับสลากก็ได้" เอางั้นเชียวหรือเธอ? @ต่อเนื่องกัน! คนเชียงราย บ่นมา***หนักใจที่สุด*** กลัวจะจับสลากได้ทีวี "ไฮเซ่น 55" ของพี่โพด (ยินข่าวมาว่าขนาดใหญ่เกินจนใส่เก๋งไม่ได้) ไร้ปัญญาจะพาขึ้นเครื่องกลับบ้านหรือจะขายต่อหน้างานเท่าไรดี? สุดท้ายจับได้ "พัดลม 16" (แทน) หมดปัญหาบายใจ หายว้าวุ่นไปเลยนะเมิง! @ส่วนทีวีเครื่องนั้น ยกให้ พี่เล็ก/เผือก ขนไปกระทุ่มแบน สำหรับอีกเครื่อง (55"ซัมซุง) พี่แมว รับไป นับเป็น***โชคดีที่สุด*** ของอดีต "คนทุ่งสง" ทั้งคู่ (ส.พัน.5 กับ กอง พธ.5) ยังมีคนจำได้อีกวุ้ย! @ต้องมีอะไรผิดพลาดตรงไหน จึง***น่าสงสัยที่สุด*** ว่า "สมคบคิด" มีล็อก (รางวัล) กัน

รวมเพื่อถ่ายภาพหมู่เพื่อน ทั้ง 9 นทช. (ย่อจาก นายทหารช่าง มิใช่ นักโทษชาย ชั้น14 โอ..มาแนวนี้ได้ไงหว่า?) แต่ยังน้อยกว่าเพื่อนปืนใหญ่ วันนี้มารวมกันได้ 10 กระบอก (ถูกต้องนะครับพี่ติ่ง?) @ สุดยอดของเพื่อนเราอีกคน มาร่วมงานเกือบทุกครั้งไม่เคยขาด หลังจบ ป.โท วิศวะม.เกษตร ต่อ ป.เอก บริหาร เกษียณแล้วยังทำงานเชิงวิชาการร่วมกับคณะวิศวะจุฬาฯ.. ดร.นภดล ศรีตระกูล คนเก่งของรุ่น@ ***ดีใจสุดๆ*** (ในรอบเกือบ 20ปี) ที่เจอเพื่อนๆ มากมายขนาดนี้ คือพี่จ๋อง บอกกับเพื่อนร่วมวง (อจ.พร ผี จุ๊ฟ แหลม อู๊ด/นเรศ เผ่า อ๋อยและ ฯลฯ) ว่า ได้ทักทายเพื่อนๆ มากกว่า 50 คน ยังจำชื่อ-สกุลเพื่อนได้เกือบทุกคน โดยไม่ต้องทานยา Z-BEC แบบพี่เล็ก/ปั้นจั่น (จำแม่นที่สุดคือนักบอล+เพื่อนที่หนีเที่ยวไปกินเหล้าด้วยกัน อิอิ) ด้านสุขภาพร่างกายยังแข็งแรง หลังเตะบอลช่วงเย็นๆ ยังได้ช่วยพี่สาวทำข้าวหลามด้วย @ฝากเพื่อนๆ ที่ขับรถผ่าน/ไหว้พระปฐมเจดีย์ช่วยอุดหนุน “ข้าวหลามแม่อัมพร มณีเทศ” T 089-5475743 ด้วยนะครับ! พี่ล้วนรับประกันความอร่อย แวะชิม (ฟรี) มาแล้ว (ร้านอยู่หน้าองค์พระ นะครับ!) @ ***ยากที่สุด*** คือ คำขอจาก 3 หนุ่ม มุมเดียวจากโต๊ะ พี่โป๊บ ว่า ขอให้ พี่นะกำหนดเป้าหมายปี 2570 คือ “หยุดตัวเลข (ผู้เสียชีวิต) ไว้ที่ 42” ทั้งนี้ก็ต้องได้รับความร่วมมือจากลุงและป้าทุกท่าน แม้จะเข้าใจว่าการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไปเป็นของธรรมดาไม่แน่นอนก็ตาม รักษาสุขภาพกันด้วยนะครับ @***น่าเสียดายที่สุด*** พี่เป้อ พี่ไส (ธรรมดา) พี่ชิน และอีกหลายๆ ท่าน แจ้งป่วยกะทันหัน ไม่ได้มาร่วมงาน “สุขภาพสำคัญที่สุด” แข็งแรงเมื่อไร แล้ว.ค่อยเจอกันคราวหน้านะครับ @ ขอส่งพลังใจ ไปยังพี่บุญมี พี่โป้แจ้งมาว่า ออกจาก รพ.ธรรมศาสตร์ มาพักรักษาตัวที่บ้านน้องสาว อ.คลองหลวง ปทุมธานี แล้วขอให้กลับมาแข็งแรงโดยเร็วนะครับ “พี่มี” อดีตคนเหล็ก แชมป์ “วิ่งวัวต่าง-หนามหน้า” เอ้ย “แชมป์วิ่งวิบากทหาร” คนแรกของรุ่น จากกีฬากอง (ชั้นปีที่ 1) @ ขอบันทึกอีกนิดไว้เป็น ปวศ. ของรุ่นจากสมาชิก “ทีมแชมป์วิ่งวิบากทหารในปีถัดมา (จัดแข่งประเภททีม) คือทีม นนร.ชั้นปีที่ 2 นำโดยพี่ผี ตี่ โต และหมู-ลำกูล สำหรับแชมป์คนสุดท้ายของรุ่นเราคือ อจ.นาจ (ชั้นปีที่ 4) หากข้อมูล ERROR รบกวน พี่ Xจุดธูป บอก อจ.ด้วย นะครับ ! บรื๋อ บาย!@ ล่าสุด พี่จุ๊ฟฝากข่าวสารจากเมืองลิงว่า ช่วงปี 2566 ที่ผ่านมาถึงต้นปี 2567 เพื่อนๆ ลพบุรีรวมถึงสิงห์บุรี (พี่ตี๋ สุนทร) ได้รับความกรุณาจากเพื่อนๆ แวะไปเยี่ยมเยือน ชนแก้ว พูดคุย ส่งข้อความ มอบสิ่งของและให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง ก็ขอถือโอกาสนี้ขอบคุณในความปรารถนาดีของเพื่อนๆ อีกครั้งนึงครับ และขอยินดีต้อนรับเพื่อนๆ ทุกท่านในทุกโอกาสครับ สถานภาพสมาชิกในลพบุรีปัจจุบันมีทบ.8 คน (ผม พี่แขก พี่หมู พี่อุ๋ย พี่แดง พี่โล่ห์ พี่มาตร พี่ทอม-บ้านหมี่ (ออกงานบ่อยๆ ในฐานะ ปธ.ชมรมไทยพวนแห่ง ปทท.) โดยจะมีพี่แอ๊ดและพี่เผ่าแวะมาบ่อยๆ ส่วนพี่ตี๋ก็จะแวะเวียนมาดูแลและซ่อมแซมสุขภาพที่ลพบุรีอยู่บ้าง ส่วนพี่แก่ (ผีทะเล) จะประจำการอยู่อ่างทองเป็นหลัก นอกนั้นก็จะมีเพื่อนทอ.ที่มักจะมาเป็นเหยื่อพี่แขกและพี่หมูที่สนามกอล์ฟจอมพล ป.ก็มีพี่ถั่ว

ทักทายกล่าวถึงกัน..อาจไม่ทั่วถึงครบคน ไม่ว่ากัน พบกันอีกครั้งในงานเลี้ยงเพื่อน 1935 (สี่เหล่า/ ทบ.เป็นเจ้าภาพ) ไม่เกินปลายปีนี้นะครับ@วาทะก่อนจาก.....

@ งานเลี้ยงรุ่น จปร.30 ปีนี้นับเป็นครั้งแรกในปี2566 โดยมี พี่นะ ประธานรุ่นเป็นแกนนำถือเป็นการส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ไปด้วยทุกกิจกรรมได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งจากบรรดาเพื่อนๆ ทั้ง จปร.30 และเพื่อนๆต่างเหล่า รวมทั้งครอบครัวด้วย ต้องขอชื่นชมทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย หลังจากที่เราได้ทิ้งช่วงกันไปด้วยพิษของโควิด-19 (ชื่อเหมือนรุ่น) .....ขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่ช่วยกัน RUN งานจนสำเร็จไปได้ด้วยดี ..... อย่างไรก็ตามงานเลี้ยงรุ่นปีนี้ ยังมีเพื่อนๆ ในต่างจังหวัดอีกหลายคน ที่มีความจำเป็นและไม่สะดวกมาร่วมงาน อาจด้วยปัญหาสุขภาพและธุระจำเป็นอื่นๆ เป็นต้น.... ซึ่งคงได้เป็นข้อพิจารณาของคณะกรรมการ จปร.30 ทุกฝ่ายในการจัดงานครั้งต่อไป เพื่อให้สะดวกแก่เพื่อนๆ มากยิ่งขึ้น เป้าหมายที่แท้จริงของเรา คือ ความรักความสามัคคีและความพร้อมเพรียงกันของทุกคนในรุ่น เหมือนกับที่เราเคยจัดกิจกรรมต่างๆ ในทุกๆ ครั้งที่ผ่านมา .... เพราะ “เราคือครอบครัวเดียวกัน” ..... สุดท้ายนี้ขอให้เพื่อนๆ และครอบครัวทุกคนจงประสบโชคดีตลอดปีใหม่ 2567 ครับ .....

(พีนัส) พี่อัมพร (ทองถม) และพี่สำเริง (พูลเพิ่ม) ครับ เพื่อนๆ ท่านใดอยากเป็นเหยื่อก็เชิญได้ครับ (ยกเว้นพี่แก้ว เพื่อนๆ ขอไปฝึกวิทยายุทธอีกซักพักค่อยมาท้าประลองครับ) สำหรับผมขอทำตัวเป็นพวกกวางร่วมเชียร์ครับ ไม่ร้อน ไม่เหนื่อย ไม่เสียตังค์ แถมได้กินฟรีแบบฉ่ำๆ ไปเลย @ ส่วนพี่หาญ แจ้งข่าวล่าสุดมาว่าช่วงนี้ “น้องเอิง” ลูกสาว สังกัด นทพ. ไปราชการสนาม กับกองร้อยทหารช่างไทย/เซาท์ซูดาน ผลัด 4 ตั้งแต่ ก.ค. 66 ปีก่อน (ทำหน้าที่ หน.เกษตร และผู้ประสานงาน) ต้องขออภัยเพื่อนๆ ว่าบางครั้งอาจมีภาพบาดตาของ สว. (หนุ่มเหลือน้อย) ผิวเข้ม ทำหน้าที่พลขับ MG สีขาวของลูกสาวคนเก่ง (ทะเบียน 1935) วิ่งลองเครื่อง แถวๆ เมืองนนท์ จำกันได้ก็ “บีบแตร” ทักทายกัน ขับช้าเกินไป ต้องขออภัยกันนะครับ พี่หนุ่ย! พี่หน่อง! พี่อู๊ด! @พี่ต๊ะ ฝากขอบคุณ (มากๆ) เพื่อนโยะ (พล.ต.ท. ธีรพล จินดาหลวง) อดีตผู้การ.จว.ฉ.ช. ช่วยเคลียร์ ขโมยขึ้นบ้าน อจ.นาจ ที่แปดริ้ว คุณแดง (ภริยา) ฝากขอบคุณมาอีกครั้งนะครับ @ งานเลี้ยงย่อมมีวันเลิกลา ทีมงานขอจบ “ซุบซิบเฮฮา” ไว้เท่านี้ก่อน หนักนิดเบาหน่อย

by ลุงตี๋ง

Blockchain, Cryptocurrency และ Digital Wallet ในสมัยก่อนการดำเนินธุรกรรมทางการเงิน เราจะดำเนินการผ่านระบบธนาคาร หมายความว่า ธนาคารจะเป็นตัวการในการดำเนินการทางธุรกรรมทางการเงินแทนตัวเรา โดยจะมีการเรียกค่าบริการเก็บจากเรา ตัวอย่าง เช่น เราจะแลกเงินเป็นเงินต่างประเทศ ธนาคารจะเรียกค่าบริการ จากเราในอัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น แต่ถ้าเราเปลี่ยนระบบธนาคารเป็นระบบตัวเลขผ่านทางระบบเครือข่ายไร้สาย หรือ Internet โดยใช้เทคโนโลยี Blockchain แทน โดยที่ เทคโนโลยี Blockchain มีความปลอดภัยสูง ไม่มีศูนย์กลางหรือธนาคารเป็นเสือนอนกิน และทุกคนสามารถตรวจสอบได้ ย่อมทำให้ระบบการดำเนินธุรกรรมทางการเงินโดยใช้ เทคโนโลยี Blockchain มีความน่าเชื่อถือ และไม่มีค่าโสหุ้ยหรือค่าดำเนินการหรือมีก็น้อยมาก ทำให้ได้รับความนิยมจากผู้รับบริการ ในปัจจุบัน Blockchain เป็นเทคโนโลยีที่ใช้เก็บข้อมูล (Database) แบบหนึ่งของระบบที่ไม่มีศูนย์กลางแต่เชื่อถือได้และโกงยาก และกำลังจะเป็นธุรกรรมในกิจการทางออนไลน์ที่จะได้รับความนิยมมากในอนาคต รายละเอียดความน่าสนใจก็คือ เทคโนโลยี Blockchain เก็บข้อมูลธุรกรรมในลักษณะของ ใครทำอะไร เมื่อไร (‘what, when and who’) ถ้าเรามีระบบธุรกรรมทางการเงินโดยใช้เทคโนโลยี Blockchain แล้ว เราสร้างสกุลเงินของเราขึ้นมาเองแบบนี้เราจะเรียกเงินสกุลใหม่ที่เราสร้างขึ้นมาว่า คริปโทเคอร์เรนซี (Cryptocurrency) ซึ่งมีชื่อเรียกตามบริษัทผู้สร้างหลายชื่อเช่น Bitcoin, Bitkub ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งถ้าสกุลเงินมีความเสถียรและมีความน่าเชื่อถือ ก็ทำให้ราคาซื้อขายมีมูลค่าที่สูงขึ้น และการแลกเปลี่ยนโดยไม่ผ่านระบบธนาคารทำให้เราได้รับผลประโยชน์จากมูลค่าของเงินเต็มที่ เราเรียกกระเป๋าเงินคริปโทเคอร์เรนซี (Cryptocurrency) ว่า Crypto Wallet แต่ถ้าเรามีระบบธุรกรรมทางการเงินโดยใช้เทคโนโลยี Blockchain แต่ไม่สร้างเงินสกุลใหม่ขึ้นมา แต่อ้างอิงกับเงินสกุลที่มีอยู่แล้ว อย่างนี้เราจะเรียกกระเป๋าเงินนี้ว่า Digital Wallet ข้อดีข้อเสียของกระเป๋าเงินทั้งสองระบบนี้มีหลายประการ แต่ที่เห็นเด่นชัดก็คือ Crypto Wallet สามารถเก็งกำไรได้เหมือนหุ้น แต่ Digital Wallet เก็งกำไรยากเพราะอยู่ที่ค่าเงินสกุลที่มีอยู่แล้วและด้วยเทคโนโลยี Blockchain ทำให้มีความปลอดภัย เพราะใช้ Private Key (Private Key คือ กุญแจสำคัญที่ใช้เข้ารหัส - ถอดรหัสข้อมูลระหว่างเครื่องเซิร์ฟเวอร์ซึ่งคาดว่าต้องใช้ Quantum Computer ถึงจะแก้รหัสได้) แทนที่จะใช้ Pin code หรือ รหัสผ่าน ฯลฯ เพื่อนๆ ก็เลือกกันเอาเองนะครับว่า เพื่อนๆ อยากได้กระเป๋าเงินแบบไหน ในยุคที่กระเป๋าเงินไม่ใช่กระเป๋าที่มีเงินสดเป็นแบงค์ร้อย หรือแบงค์พัน แต่เป็นเงินตัวเลขที่อยู่บน Application บนเครือข่ายไร้สายแทนครับ ผมเขียนบทความนี้ตามความเข้าใจในปีปัจจุบัน 2566 ครับ นิยามหรือความเข้าใจซึ่งอาจจะต่างไปได้ในอนาคตข้างหน้าในยุคของโลกที่เป็น Disruption นี้นะครับ

ขอไว้อาลัย**กับการจากไป**
ของพี่เป้า.....

โดย เพชรงค์

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่เป้ากับผมเริ่มต้นตั้งแต่เป็น นตท. ปี ๑ แต่เป็นภายนอกโรงเรียน และเป็นทางด้านกีฬาเป็นหลัก โดยในช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์ผมจะหาโอกาสไปเล่นฟุตบอลที่สนามกีฬาการเคหะฯ บางกะปิ เนื่องจากบ้านอยู่ในพื้นที่ใกล้ๆ สนาม แล้วก็ได้ไปเจอกับพี่เป้าโดยบังเอิญเพราะบ้านแกก็อยู่แถวนั้น เราก็ได้เล่นฟุตบอลด้วยกันบ่อยๆ จนเป็นที่รู้จักของพี่ๆ แถวนั้นที่ให้เราได้ร่วมเล่นด้วยในฐานะที่หน้ายังเด็ก (เค้านึกว่าเรายังเป็น ด.ช.) แต่แรงดีฝีเท้าพอได้ นับเป็นก้าวแรกของความสัมพันธ์ด้านฟุตบอลระหว่างผมกับพี่เป้า

ใน รร.ตท.เราได้ฝึกหัดเล่นรักบี้ด้วยกันโดยมีรุ่นพี่มาสอน และยังเล่นในตำแหน่งฟลายฮาล์ฟเหมือนกันอีกด้วย เมื่อหัดเล่นไปได้สักพักหนึ่งพี่เป้าก็เข้าตาพี่ “เย่อ” ชาลี ไวยสุรสิงห์ รุ่น ๑๘ ดึงตัวไปเล่นทีม รร.ตท.

เมื่อจบ รร.จปร.มา เราก็ห่างเหินกันพอสมควรเพราะเราเลือกอยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลกัน เรามามีโอกาสเจอกันในสมัยที่มีฟุตบอลอาวุโส พี่เป้ากับผมและเพื่อนคนอื่นๆ อีกหลายคนแต่อยู่คนละทีม ตอนนี้ความสัมพันธ์ของผมกับพี่เป้าคือ “คู่แข่ง” ครับ

เล่าให้ฟังเพื่อสดุดีพี่เป้าในด้านกีฬาสักนิดครับ ทีมเราเป็นทีมที่มีชื่อเสียงมาก โดยเฉพาะในหมู่ศิษย์เก่า ตท. ทีมเราชนะมาหมดจนถึง รุ่น ๒๙ เลย เป็นที่ครั่นคร้ามหวั่นเกรงของน้องๆ ไม่เบา...ไม่น่าเชื่อว่าบอลรูหนูกับตัวโรงเรียนจะเข้ากันได้ดีขนาดนี้

ก่อนเกษียณในปี 62 พี่เป้าเป็น ผอ.ศปป.๓ กอ.รมน. และได้ให้เพื่อนอีก 3 - 4 คนมาช่วยงานซึ่งก็รวมทั้งผมด้วยมาเป็น รอง ผอ.ศปป.๓ ช่วยกันทำงานไป ส่วนเรื่องฟุตบอลเราก็ไม่เคยทิ้งจึงได้ร่วมกับเพื่อนๆ อีกหลายคน (ขออนุญาตเอ่ยนามนิดนะครับ) เช่น พี่เปี๊ยก กนก พี่เอ๋ อนันต์กฤตย์ พี่ปึ๊กมี่ (รับประทานอย่างเดียว..ไม่เตะ) กับเพื่อนอีกหลายคนร่วมกันก่อตั้งทีมฟุตบอล กอ.รมน. หาเวลาพากันแข่งกระชับความสัมพันธ์และสร้างความสุขใจให้คนรักบอลอย่างพี่เป้า, ผม, เพื่อนๆ และ ขรก. กอ.รมน.อีกมากมาย ได้สนุกสนานและได้เล่นฟุตบอลที่เรารัก

ในปีเดียวกันนี้ พี่เป้าก็เป็นหัวแรงใหญ่คนหนึ่งที่ร่วมจัดตั้งทีมฟุตบอล 1935 ขึ้น โดยเชิญชวนเพื่อนๆ จากทุกๆ เหล่า ไม่ต้องฝีเท้าดีแต่ขอให้มีใจรักเหมือนๆ กัน พากันตระเวนเล่นไปในหลายๆ สนาม ณ จุดนี้ทำให้เราได้เพื่อนนักบอลทีมโรงเรียนเก่าๆ กับนักบอลรูหนูหน้ากองร้อยมารวมตัวกันอย่างพร้อมพรั่ง เตะบอลทีเหมือนเลี้ยงรุ่นย่อยๆ ทุกครั้ง มีความสุขใจมากครับ

หลังจากปี 63 พี่เป้าเกษียณไปแล้ว พี่เป้าก็หายไปจากวงการฟุตบอล แม้เราจะเรียกร้องให้กลับมาร่วมทีมพี่เป้าก็ไม่ได้กลับมาร่วมทีมกับเพื่อนๆ อีก ส่วนใหญ่พวกเราไม่ได้รับรู้ว่าพี่เป้ากำลังต่อสู้กับโรคร้าย เราก็ยังหวังให้พี่เป้ากลับมาร่วมวิ่งไล่บอลสนุกสนานเฮฮาด้วยกันอยู่เสมอ จนในที่สุดเราก็รู้ว่า “พี่เป้ามาไม่ได้” อีกต่อไปแล้ว

ในฐานะเพื่อนร่วมเล่นกีฬาเก่าแก่แต่เล็กแต่น้อยมาด้วยกัน ผมขอแสดงความอาลัยถึงเพื่อนเป้าด้วยความรัก ความคิดถึงอย่างจริงใจที่สุด ไม่รู้อีกนานเท่าไหร่เราถึงจะได้เจอกัน ได้เล่นกีฬาด้วยกัน และมาเป็นเพื่อนกันอีก มันคงนานมาก และนานจนลืมวันนี้ไปแล้ว อย่างไรก็ตามผมเชื่อว่าวันนั้นต้องมาถึงอย่างแน่นอน

และในสุดท้ายนี้ ผมขออำนาจแห่งคุณความดีทั้งปวงที่เพื่อนได้ปฏิบัติมา เป็นแรงส่งให้เพื่อนไปอยู่ในสุคติภูมิ มีความสุขในภพใหม่ รอวันที่เราได้มาเจอกันใหม่ครับ

เพื่อนดำ
ในความทรงจำของผม

โดย พล.ต. นิพนธ์ รองสวัสดิ์

พล.ต.วุฒิชัย (ดำ) เจริญรื่น เป็นบุตรของ จ.ส.อ.ทองดี เจริญรื่น และนางวิเชียร เจริญรื่น เกิดวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2502 มีพี่น้องรวมกัน 8 คน ได้สมรสกับ นางพวงผกา (ต่อย) เจริญรื่น มีบุตรและธิดา 4 คน คือ นายฐาวุฒิ เจริญรื่น, น.ส.ณัฐฐา เจริญรื่น,ร.ต.หญิง ณัฐวิกา เจริญรื่น และ น.ส.ณัฐชา เจริญรื่น

"ดำ" ในความทรงจำของผมและเพื่อนๆ ที่สนิทกัน เป็นคนนิสัยร่าเริงอารมณ์ดีขี้เล่นเสมอ ไม่เคยเห็นโกรธใครจริงจัง ซึ่งจะดูขัดแย้งกับบุคลิกหน้าตาและผิวพรรณของเขาอย่างมาก ผมได้รู้จักกับดำครั้งแรก เพราะเราอยู่ชั้น 1 ตอน 14 ด้วยกัน ในช่วงแรกๆ ที่รู้จักกัน ผมรู้สึกไม่ค่อยชอบบุคลิกท่าทางมาดกวนๆ ของเขาอยู่เหมือนกันแต่ก็ไม่มีปัญหาอะไร ดำมาจากครอบครัวทหาร โดยคุณพ่อเขาเป็นนายทหารประทวน ร.31 พัน.2 รอ. จ.ลพบุรี อีกทั้งพี่ชายของเขา พี่ตุ๋ย (พล.ต. เรวุฒิ เจริญรื่น) ตอนนั้นก็เป็น นนร.จปร. (ตท.17/จปร.28) ด้วย ดำจึงมีความคุ้นเคยกับระบบทหารมากกว่าเพื่อนๆ ที่มาจากบุคคลพลเรือนทั่วไป ในช่วงแรกๆ พวกเรายังไม่ค่อยคุ้นเคยกันมากนัก ทุกคนต่างปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าหมวด หัวหน้ากองร้อยกันอย่างเข้มแข็ง โดยเฉพาะ ตท.1/14 พวกเรามักจะถูกซ่อมอย่างหนักตั้งแต่เช้าจรดเย็นจนขึ้นชื่อลือกระฉ่อนไปทั้งรุ่น จนสภาพร่างกายแต่ละคนเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าไปด้วยกันทุกคน แต่พวกเราทั้ง 28 นายก็มีใจสู้เต็มที่ไม่มีเคยย่อท้อ วันหนึ่งตุ๊ (เลอพงศ์ นาคสังข์) เด็กใต้ด้วยกันกับผม ได้มาคุยกับผมว่า "เอ้ยกูว่าไอ้ดำหน้าตามันกวนตีนว่ะ เราน่าจะสั่งสอนแม่งสักหน่อยดีไหมวะ" ผมเห็นดีด้วย (แทนที่จะห้ามปรามเพื่อน ฮิฮิ) ช่วงเย็นวันนั้นหลังเลิกเรียนแล้ว พวกเราที่เป็นเวรตอนต่างช่วยกันทำความสะอาดตอนกันอย่างขมีขมัน ส่วนที่ท้ายตอนบริเวณราวแขวนผ้าเกิดการ

นั้นด้วย ตลอดเวลาร่วมสองปีที่ได้อาศัยบ้านเช่านี้ มีเรื่องราวต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย เปรียบคล้ายบ้านเรือนแพในหนังไทยนั่นเอง มีทั้งเรื่องราวสนุกสนานบู๊ล้างผลาญ รักโศกเศร้าเคล้าน้ำตาครบทุกรสชาติ จึงทำให้พวกเราคงจะไม่มีวันลืมไปจนชั่วชีวิต ช่วงนั้นผมกับดำเราจะเป็นคู่บัดดี้กันไปทั่วทุกแห่งหน ในเมืองกรุงตามที่หัวใจปรารถนา ไม่มีใครห้ามใครจะคล้อยตามกันไปทุกเรื่อง เราใช้ชีวิตช่วงนั้นกันอย่างคุ้มค่าต่อมาช่วงหลังจึงได้มีเพื่อนๆ ร่วมอุดมการณ์เดียวกัน เข้ามาสมทบเพิ่มเติมอีกรวมแล้วสิบห้าคน (เช็คยอดครั้งสุดท้ายตอนที่ถูกไล่ออกจากโรงนอนไปเช่าแฟลตย่านประตูน้ำอยู่รวมกันรวม 15 คนพอดี 555) ตอนปีหนึ่งดำชวนผมไปเที่ยวงานฤดูหนาว (รร.พิบูลวิทยาลัย) จ.ลพบุรี ไปพักที่บ้านเขาในค่ายทหาร ซึ่งสมัยนั้นบ้านพักนายทหารประทวนเป็นห้องแถวไม้เก่าๆยกพื้นใต้ถุนสูงไม่กว้างนัก (ไอ้กันสร้างไว้ให้) มีบันไดทางขึ้นด้านหน้าซึ่งถ้าใครมีลูกหลายคนด้วยแล้วจะนอนเรียงรายกันไปแทบจะเต็มทั้งบ้านเลย แต่คนรุ่นพ่อแม่ของพวกเราก็ทนอยู่กันได้จนกว่าลูกๆ จะโตแยกย้ายกันออกไปทำงานหรือมีครอบครัว ผมยังจำความรู้สึกวันนั้นได้ดี เพราะเราเป็นลูกชาวบ้านจึงไม่ค่อยคุ้นเคยกับการอยู่บ้านพักในค่ายทหารแบบนี้สักเท่าไหร่นัก

ชกต่อยชุลมุนกันขึ้น จนเพื่อนๆ เข้าห้ามปรามเอาไว้เพราะเกรงว่าถ้าคอมแมนด์รู้เรื่องเข้ามีหวังโดนซ่อมรวมทั้งตอนแน่ๆ เมื่อเหตุการณ์สงบลงคู่กรณีต่างปรับความเข้าใจกันแล้วได้ลงนามในสนธิสัญญาสันติภาพเป็นพันธมิตรที่ดีต่อกันตลอดไป หลังจากเหตุการณ์วันนั้นเป็นต้นมาเราสามคน (ดำ ตุ๊ เผ่า) กลายเป็นเพื่อนรักที่สนิทสนมกันไปอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งต่อมาดำได้ชักชวนผมที่พักอาศัยอยู่กับญาติย่านลาดพร้าวให้มาเช่าบ้านอยู่ด้วยกันในซอยบ่อนไก่ ซึ่งพวกเราเด็กต่างจังหวัดไม่มีบ้านในกรุงเทพฯ ส่วนมากจะมาเช่าบ้านกันในพื้นที่สลัมบ่อนไก่แห่งนี้ด้วยกันหลายคน ค่าเช่าห้องละ 250 บาทต่อเดือน อยู่ได้ห้องละสองคนหารกันคนละครึ่ง ต่อมาผมได้ชักชวน แมว (พิชัย ภูยานนท์) เค้า (เกียรติศักดิ์ สุวรรณ) ซึ่งอยู่ตอนเดียวกันให้มาเช่าอยู่ด้วย เนื่องจากคุณป้าเจ้าของบ้านได้แบ่งกั้นห้องในบ้านออกเป็นห้องย่อยๆ เพื่อให้พวกเราได้เช่ากันอยู่โดยเจ้าของบ้านอาศัยรวมอยู่ในบ้าน

อยู่มาวันหนึ่ง ดำได้เจอกับคนรัก ซึ่งเกิดขึ้นเพราะการเที่ยวเตร่ของเราทั้งคู่กันไปตามประสาวัยรุ่นวัยคะนองช่วงนั้นนั่นเอง ในขณะที่เรานั่งกินเหล้ากันเพลินๆ ในร้านย่านสะพานควาย พรหมลิขิตก็บันดาลให้ **"ต่อย"** สาวงามจากเมืองน่านที่เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ เดินผ่านมาเพื่อกลับหอพักของเธอใกล้ๆ ร้านเหล้าที่เรานั่งกันพอดี ดำอาศัยความเป็นชายหนุ่มรูปหล่อและเจ้าชู้ (เป็นคำพูดเขาที่มักชมตัวเองแบบนี้เสมอ) ก็ได้ไปทำความรู้จักและจีบเธอวันนั้น จนต่อมาทั้งสองก็ได้มาเป็นคู่ชีวิตกันไปในที่สุด โดยเรื่องราวความรักของคนทั้งสองในช่วงนั้นก็มักจะมีผมเป็นยาดำแทรกอยู่ด้วยเสมอจนผมสนิทสนมคุ้นเคยกับต่อยไปโดยปริยาย เมื่อได้ขึ้นเหล่ากันมาเราก็ได้มาใช้ชีวิตนักเรียนใหม่ด้วยกันอีกที่ พัน.4 ร้อย.3 (ตู้ปลา) หนึ่งปีเต็มๆ จนกระทั่งจบปีหนึ่งดำสอบไม่ผ่าน (น่าจะวิชา Math ยอดฮิตนั้นแหละ) ต้องเรียนซ้ำชั้นกับรุ่นน้องอีกปี หลังจากนั้นผมกับดำก็เริ่มห่างๆ กันไปบ้าง เนื่องจากเราเรียนกันคนละชั้นปีนั่นเอง แต่เราก็ยังคบหาสมาคมกันบ้างตามสมควร จนกระทั่งต่างคนต่างจบแยกย้ายกันไปทำงานเราก็ยังคงติดต่อถึงกันตลอดเวลา ผมกับบู (สุชาติ โสวัณณะ) เลือกลงที่ จ.ปัตตานี ดำเลือกลง พล.ร.11 จ.ฉะเชิงเทรา และเติบโตในหน่วยนี้มาโดยตลอด โดยมีโบ้ (ณัฏฐ์สิทธิ์ ละแมนชัย) และต๊ะ (ชิติสรรค์ สุขเกษตร) เป็นเพื่อนร่วมค่ายด้วยกันมาตลอดชีวิตรับราชการ ดำเป็นคนนิสัยร่าเริงสนุกสนานแต่ช่วงหลังเขามีความทะเยอทะยานพอสมควร เขามักจะชอบคบหาสมาคมกับบุคคลทั่วไป จึงทำให้มีสมัครพรรคพวกหลากหลายวงการในสังคมที่เขาอยู่ ประกอบกับต่อยภรรยาเขาก็เป็นคนนิสัยร่าเริงสนุกสนานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไปด้วย ทั้งสองจึงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปในพื้นที่ จ.ฉะเชิงเทรา เมื่อถึงวัยเกษียณดำจึงสนใจจะลงเล่นการเมืองท้องถิ่น เขาเคยบอกผมว่าจะเอาจริง ผมยินดีกับเขาด้วยโดยพูดให้แง่คิด

บางอย่างกับเขาไปบ้างเหมือนกันเพื่อประกอบการตัดสินใจ แต่แล้วด้วยเหตุผลประการใดก็ไม่ทราบได้ ที่ทำให้เขาล้มเลิกความตั้งใจไม่ลงเล่นการเมืองท้องถิ่นในที่สุด

ในช่วงบั้นปลายของชีวิตดำจะมีโรคไตเรื้อรังคอยรบกวนสุขภาพของเขาอยู่ตลอดเวลา ทำให้เขาต้องเข้ารับการบำบัดรักษาตามขั้นตอนของแพทย์อย่างต่อเนื่อง สุขภาพร่างกายที่เคยแข็งแรงก็เริ่มถดถอยลงไป แต่เขาจะทำตัวตามปกติเหมือนคนทั่วไป ยังคงมีกิจกรรมสังสรรค์กับเพื่อนๆ อยู่เสมอ จนมาถึงช่วงท้ายๆ ของชีวิตดูเขาจะเงียบซึมลงไปพอสมควร เหมือนเขาจะรู้เหตุการณ์ของตัวเองได้ดี เขาไม่เคยเล่าให้คนอื่นทราบว่าเขาป่วยหนักถึงขั้นไหน คงมีเพียงลูกเมียคนใกล้ชิดเท่านั้นที่รู้ความจริง จนมาถึงช่วงเช้าวันพฤหัสบดี 21 ก.ย. 2566 “ต่อย” ได้โทรหาภรรยาผมบอกว่าดำกำลังจะจากไปแล้วนะ ผมและภรรยาจึงรีบขึ่งรถไปในทันที เพื่อจะไปดูอาการของดำที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า แต่น่าเสียดายผมไปไม่ทันได้ดูใจและกล่าวคำอำลากับดำเป็นครั้งสุดท้าย ดำได้จากไปอย่างสงบในเช้าตรู่ของวันนั้นเอง สิ้นสุดชีวิตที่เคยโลดโผนโจนทะยานและสนุกสนานที่ได้ร่วมกันมาตั้งแต่วันแรกที่ได้เจอกันจนถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิตของเขาที่ได้จากไปอย่างไม่มีวันกลับ **“เพื่อนดำ”** ยังคงอยู่ในความทรงจำที่ดีของผมตลอดมาไม่เคยลืมเลือน “ชีวิตคนเราย่อมเป็นไปตามกฎแห่งกรรม ไม่มีใครหลีกหนีไปได้พ้น ไม่วันหนึ่งก็วันใด เหลือไว้เพียงคุณงามความดีและความชั่วของตนเท่านั้น เราท่านทั้งหลายจงมีชีวิตโดยไม่ประมาท” สุดท้ายนี้ผมขออโหสิกรรมต่อกันทั้งสิ้น ทั้งที่เคยมีมาตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ขอให้ดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์ของเพื่อนดำจงไปสู่สุคติในสัมปรายภพเบื้องหน้าโน้น เทอญ

อาลัยเพื่อนปกิจ

โดย เสธ ทวี

ในวันนี้ (เสาร์ 1 ก.ค. 66 เวลา 12.30) งานส่งเพื่อน โน่/ตี๋โน่/ต๋อง หรือปกิจ (พล.ต. จิตติวัศร์ ศรสุวรรณ์) สู่สรวงสวรรค์ได้ผ่านพ้นไปอย่างสมเกียรติ ผมขอเล่าบรรยากาศที่ได้ร่วมพิธีตลอดหลายวัน ได้เห็นคุณความดีของเพื่อนปกิจที่มีความจริงใจในการปฏิบัติงานราชการและหน้าที่ส่วนตัว ทำให้ทุกหมู่เหล่าได้มาร่วมทำบุญอย่างมากมายทุกวัน ทั้งเพื่อนๆ จปร.30 และต่างเหล่าทัพ เพื่อนร่วมงานและลูกน้องเก่าของ ร.7พัน.2 ศิษย์เก่า รร.ยุพราชวิทยาลัย ประชาชนในพื้นที่ จว.ลำพูน ตลอดจนอดีต ผบช.ตั้งแต่ ผบ.พันท่านแรก จนถึงท่านปัจจุบัน พี่ๆ น้องๆ ทุกเหล่าทัพ ในพื้นที่ได้มาร่วมทำบุญอย่างหนาแน่นทุกวันและจนวาระสุดท้ายก็ยังหนาแน่นตามภาพที่เพื่อนๆได้ส่งไลน์ให้ทราบทั้งหมด

เพื่อนๆ ทุกเหล่าทัพที่อยู่ในพื้นที่เชียงใหม่ก็ได้ร่วมช่วยงานอย่างพร้อมเพรียง รวมถึงเพื่อนๆ จาก ตจว. และ กทม. ได้มาร่วมพิธีจำนวนมากโดยมี พลเอก ชัยชนะ นาคเกิด ประธานรุ่น เป็นผู้แทนในวันสุดท้ายอย่างสมเกียรติของเพื่อนปกิจ จึงขอสื่อสารให้เพื่อนๆ ที่อาจไม่สะดวกมาร่วมพิธีได้รับทราบและส่งบุญให้เพื่อนปกิจได้สู่สรวงสวรรค์แล้วคงเหลือคุณความดีไว้เบื้องหลังให้ทุกคนได้ระลึกถึงเพื่อน ตลอดไป..

อาลัยพี่เป้า

โดย เสธ จู๊ฟ

"เรียนเพื่อนๆครับ ผมได้รับแจ้งจากภรรยาพี่เป้าว่า พล.อ. อรรถพร เป้าประจักษ์ ได้จากพวกเราไปแล้ว เมื่อวันศุกร์ที่ 2 ก.พ. 67 เวลาประมาณ 1600 ครับ รายละเอียดกำหนดการจะประสานแจ้งให้ทราบต่อไปครับ"

ข่าวจากพี่ต๋อย แจ้งเพื่อนๆ ตามห้องไลน์เมื่อเวลา 1623 ของวันนั้น ทำเอาผมรู้สึก แสนเศร้า ! ไปครู่ใหญ่ ก่อนภาพความทรงจำจากอดีตระหว่างผมกับพี่เป้า เริ่มเรียงลำดับชัดเจนขึ้น ราวกับเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวันวานนี้เอง !

พี่เป้าเริ่มมาทำงานในหน่วยรบพิเศษโดยย้ายมาจาก ร.17 พัน.2 ที่ลำปาง (ถ้าจำไม่ผิด) มาอยู่ รพศ.5 ตั้งแต่ประมาณยศ ร.อ. หลังจากที่ ทบ. เริ่มจัดตั้ง รพศ.5 และ พล.รพศ.2 ที่ จ.เชียงใหม่ ช่วงแรกของการทำงานของหน่วยรบพิเศษ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นงานสนาม พี่เป้าจะทำงานในพื้นที่รับผิดชอบบริเวณชายแดนไทย-พม่า หลังจบ เสธ. (รร.สธ.ทบ.) พี่เป้าเลือกไปอยู่ พล.รพศ.2 พอดีผมได้ไปราชการโครงการของ ศปก.ทบ.ในพื้นที่ภาคเหนือ และมีโอกาสได้ร่วมงานและรับการสนับสนุน การดูแลจากพี่เป้าอย่างดียิ่งตลอด 2 ปีที่อยู่เชียงใหม่ ด้วยประสบการณ์ ความรับผิดชอบและความสามารถในการทำงาน พี่เป้าจึงได้รับความเชื่อมั่นจากผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชา มีความเจริญก้าวหน้ามาโดยลำดับจนถึงตำแหน่ง "ผบ.รพศ.5" หลังจาก ทบ. ปิดการบรรจุ พล.รพศ.2 พี่เป้าจึงต้องลงมาทำงานที่ลพบุรีในตำแหน่ง รอง ผบ.รร.สพศ. ศสพ., เสธ.นสศ. และ รอง ผบ.นสศ. ตามลำดับ จากนั้น จึงได้ย้ายไปเป็น ผอ.ศปป.3 กอ.รมน. รับผิดชอบงานด้านการต่อต้านการก่อการร้าย ช่วงที่อยู่ลพบุรี ผมก็ได้ทำงานร่วมกันที่ บก.นสศ. อีกครั้ง พี่เป้าเป็นคนที่ทำงานจริงจัง มีความรับผิดชอบสูง ตลอดช่วงเวลาที่อยู่หน่วยรบพิเศษได้มีส่วนสำคัญในการปรับปรุงพัฒนาหน่วยให้มีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน และดูแลเพื่อนๆ ในทุกโอกาส

ผมขอถือโอกาสนี้ แสดงความอาลัยและขออำนาจบุญกุศลและความดีที่พี่เป้าได้เคยสร้างสมมาจงนำทางให้พี่เป้าสู่สุคติในภพภูมิที่ดีตลอดไปครับ

ริมกรีน

โดย แก้ว 19

ริมกรีนฉบับนี้ ได้หมุนเวียนมาครบ 1 ปี จากการจัดกิจกรรมกอล์ฟเพื่อน 1935 ครั้งที่ 7 ที่ ทอ.เป็นผู้จัดเมื่อ 19 ต.ค. 65 ณ สนามธูปะเตมีย์ ... ครั้งที่ 8 ตร. เป็นผู้จัด เมื่อวันที่ 19 ม.ค. 66 ณ สนามกอล์ฟ ทบ.1 ... ครั้งที่ 9 ทบ. เป็นผู้จัด เมื่อวันที่ 19 เม.ย. 66 ณ สนามเขาชะโงก รร.จปร. จังหวัดนครนายก ซึ่งเป็นการจัดต่างจังหวัด ครั้งที่ 2 (จัดต่างจังหวัดครั้งแรก ทร. เป็นผู้จัดเมื่อวันที่ 20 ธ.ค. 64 ณ สนามกอล์ฟราชนาวี พลูตาหลวง) ... การจัดต่างจังหวัดได้บรรยากาศสนุกสนานอีกรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากเพื่อนๆ ส่วนใหญ่พักค้างคืนและหลายคนพาครอบครัวไปด้วย ทำให้มีช่วงเวลาในการจัดเลี้ยงและมอบรางวัลนาน (งานเลี้ยงเลิก-ลาเมื่อเครื่องดื่มหมด) ...ครั้งที่ 10 ทร.เป็นผู้จัด เมื่อวันที่ 19 ก.ค. 66 ณ สนามกอล์ฟ ทบ.2 (เดิมมีแผนจะจัดที่สนามกอล์ฟไพน์เฮิร์สท แต่ด้วยค่าสนาม ที่เป็นราคาพิเศษไม่ได้รวมค่ารถกอล์ฟ ทำให้เพื่อนๆ ลงทะเบียนมาร่วมเล่นจำนวนน้อย) ...ครั้งที่ 11 ทอ. ได้หมุนเวียนมารับผิดชอบเป็นผู้จัด เมื่อวันที่ 19 ต.ค. 66 (ครบรอบ 1 ปี) ณ สนามกอล์ฟธูปะเตมีย์ ซึ่งไม่ทำให้เพื่อนๆ ผิดหวัง เช่นเดิม ด้วยกิจกรรม happy hour ที่มีเพื่อนๆ ที่ไม่ได้เล่นกอล์ฟมาร่วมงานเลี้ยงพบปะสังสรรค์ด้วยจำนวนมาก

นอกจากกิจกรรมกอล์ฟเพื่อน 1935 ที่จัดเป็นวงรอบ 3 เดือน/ครั้งแล้ว หลังสถานการณ์โควิด-19 กลับเข้าสู่ภาวะปกติ เพื่อนๆ นักกอล์ฟ 1935 ได้มาร่วมเล่นกอล์ฟกันคึกคักมากขึ้นในทุกสัปดาห์ (ทั้งสนาม ทบ. และสนามธูปะเตมีย์) ดังนั้น ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาจึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมกอล์ฟ เป็นกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องในการที่เพื่อนๆ ทุกเหล่าทัพได้มาพบปะสังสรรค์กัน ...และในครั้งที่ 12 ทบ. ได้ขอสลับเป็นผู้จัดก่อนที่จะถึงวงรอบของ ตร. ด้วยต้องการจัดในวันเดียวกันกับการจัดงานเลี้ยงรุ่น จปร.30 เมื่อวันอังคารที่ 19 ธ.ค. 66 ณ สนามบางกอกกอล์ฟคลับ จังหวัดปทุมธานี ...เป็นการจัดที่มีความสนุกสนาน ประทับใจ ด้วยเพื่อนๆ นักกอล์ฟต่างเหล่าทั้ง ทร. ทอ. ตร. ได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ ทบ. ที่ไม่ได้เล่นกอล์ฟ เรียกได้ว่ามางานเดียวคุ้มสุดๆ (Two in one)

ขอบสนาม

โดย @NONT

ฟุตบอลประเพณี เตรียมทหารเลขคู่/เลขคี่ กำเนิดมาในสมัยท่าน พล.อ. เฉลิมชัย สิทธิสาท เป็น ผบ.ทบ. ประมาณปีละ 2 ครั้ง เตะครั้งแรกที่สนาม บก.ทบ. โดยผู้เล่นก็คือพี่น้องชาว จปร.นั่นเอง จนมี Model การเตะในรูปแบบเดียวกัน ณ สนาม บก.ทท. แต่ต่างกันที่ ที่ บก.ทท.จะมีพี่น้องเตรียมทหารใน บก.ทท.ต่างเหล่ามาร่วมเล่นได้ความริเริ่มในยุคสมัยที่ฟุตบอลอาวุโสได้เกิดขึ้น ทำให้พี่น้อง ตท.ตั้งแต่รุ่นเลข 2 ตัว นำหน้าด้วยเลข 1 เลข 2 เลข 3 เลข 4 (รุ่น 14-รุ่น 49) ได้มาร่วมเล่นในฟุตบอลนัดพิเศษ โดยรวมรุ่นเลข 1-เลข 2 เป็นทีมีอาวุโส รุ่นเลข 3-เลข 4 เป็นรุ่นยังเติร์ก แยกกันเตะ ผมได้ซึมซับบรรยากาศก่อน-ระหว่าง-หลัง แข่งขัน ที่มีทั้งอาหารว่าง กับแกล้ม เบียร์ ไว้ริมสนาม ไม่แปลกเลยที่พี่น้องบางคนดื่มเบียร์เล็กน้อยเป็นการวอร์มก่อนแข่ง แต่อย่าลืมเรื่องระบบ รปภ. จะมีรถพยาบาล/แพทย์ พร้อมข้างสนามเสมอ 555 ....บางคนอาจมีเรื่องจุกจิกหัวใจต่อกันกลายมาเป็นฝ่ายตรงข้ามก็มาเอาคืนในเกมได้ เช่นแซว หยอกล้อเวลายิงประตู

หรือผิดพลาดในเกม แม้แต่พี่น้องที่แค่มาเชียร์ก็สนุกสนานไปด้วย ผลที่ได้มันมากมายกว่าเกมฟุตบอล เราได้ทั้งสุขภาพ มิตรภาพ ความอบอุ่น ความสามัคคี สิ่งที่ขาดไม่ได้ คือ เตรียมทหารรุ่น 19 ยังคงดำรงความมุ่งหมาย ส่งผู้เล่นร่วมเสมอ นัดนี้ พี่มิก พี่เอ๋ พี่เพชร สามประสาน ก็มาร่วมเช่นเคย เพื่อนๆ ในทีมเพื่อน1935 หลายคนบอกว่าในครั้งหน้าจะขอมาสนุกสนานด้วยกัน... THE ICON MAN รายงาน

“ดวงดาวที่ลาลับ หวลคืนกลับสวรรค์อำไพ”

1) 26 พ.ค. 2526 : ร.ต. ฉัตรน้อย ขำฉา (แป๋) (อุบัติเหตุ)
2) 11 พ.ย. 2526 : ร.ต. ชัชวาลย์ สีลอ (ชัช) (อุบัติเหตุ)
3) 6 ก.ค. 2527 : ร.ต. อนันต์ จูเจริญ (จู) (อุบัติเหตุ)
4) 4 มี.ค. 2528 : พ.ต. วิชิต ศรีคงรักษ์ (ชิต) (เหตุราชการสนาม - พื้นที่ช่องพระพลัย อ.ขุนหาญ จว.ศ.ก.)
5) 1 พ.ค. 2528 : พ.ต. วินัย มาลินันท์ (นัย) (เหตุราชการสนาม - พื้นที่ บ.โนนสูง อ.น้ำยืน จว.อ.บ.)
6) 28 ก.ย. 2528 : ร.ท. เจริญศักดิ์ ช่วงโชติ (ด้วง) (อุบัติเหตุ)
7) 16 มิ.ย. 2531 : พ.ท. ธีรเดช เพชรบุตร (เต่า) (เหตุราชการสนาม - พื้นที่ช่องโอบก อ.บ้านกรวด จว.บ.ร.)
8) 10 ก.ย. 2534 : พ.ต. สมศักดิ์ ประเสริฐไทยเจริญ (ตุ๋ย) (อาการป่วย)
9) ...../...../..... : นายชัชวาลย์ (ชลาศัย) ศรีสวัสดิ์ (ศัย) (อาการป่วย)
10) 8 พ.ค. 2538 : พ.ต.ท. อมรศักดิ์ ยิ่งยง (เล็ก) (อุบัติเหตุ)
11) 18 ก.ย. 2538 : พ.ท. สำเริง กอบสันเทียะ (เริง) (อุบัติเหตุ)
12) 12 เม.ย. 2539 : พ.ต. ชนินทร์ เจริญรัฐ (ยอด) (ถูกทำร้าย)
13) 20 ก.พ. 2540 : นายวีระยุทธ โพธิ์แจ้ง (ปุ๋ย) (อาการป่วย)
14) 12 ต.ค. 2540 : พ.ท. สุริยะ แจ่มไว (ยะ) (อาการป่วย)
15) 11 พ.ค. 2541 : พ.ท. นพรัตน์ เพ็ชรรัตน์ (นพ) (อาการป่วย)
16) 14 พ.ค. 2541 : พ.ท. สุทธิศักดิ์ พูลเอี่ยม (เล็ก) (อาการป่วย)
17) 25 มิ.ย. 2544 : พ.อ. คณิตพร สุวรรณพาหุ (แมว) (อุบัติเหตุ)
18) 8 ม.ค. 2545 : ร.อ. สันติ เฟื่องฟุ้ง (เปี๊ยก) (อาการป่วย)
19) 11 ก.ย. 2546 : พ.ท. ณรัฐชัย สุนทรประเสริฐ (ชัย) (ถูกทำร้าย)
20) 31 ต.ค. 2546 : พ.ท. อธิวัชร (เศกสม) คงสุวรรณ (อาการป่วย)
21) 7 ก.ค. 2550 : พ.อ. วิชิต ทองขาม (ชิต) (อาการป่วย)

22) 10 ก.ย. 2550 : พ.อ. จรรยา บุญหล้า (แดง) (อาการป่วย)
23) 19 ส.ค. 2551 : พ.อ. รุ่งอรุณ ไทยตรง (บอย) (อุบัติเหตุ)
24) 27 ธ.ค. 2551 : พ.อ. วิชชาคม คล้ายทอง (ต้อ) (อาการป่วย)
25) 10 ส.ค. 2552 : พล.ท. มนัส กาญจนโอฬารศิริ (ป้อม) (เหตุราชการ - พื้นที่ จว.อ.บ.)
26) 6 ส.ค. 2553 : พ.อ. ปฏิญญา ทุนทุสวัสดิ์ (ปอ) (อาการป่วย)
27) 13 มิ.ย. 2556 : ดร.ทรงระวี วีระพันธุ์ (เอื้อม) (อาการป่วย)
28) 8 ก.ย. 2556 : พ.อ. จิรศักดิ์ เป้าทอง (เป้า) (อาการป่วย)
29) 30 ต.ค. 2558 : พล.ท. สุชาติ โสวัณณะ (งู) (เหตุราชการสนาม - พื้นที่ กอ.รมน. ภาค 4 สน.)
30) 14 ส.ค. 2559 : พล.อ. นพพร เรือนจันทร์ (ตุ๊) (เหตุราชการสนาม - อุบัติเหตุ ฮ.ตก พื้นที่ จว.ช.ม.)
31) 20 เม.ย. 2560 : พล.ท. ประสิทธิชัย อิ่มอักษร (ดาว) (เหตุราชการ - เสียชีวิต ขณะปฏิบัติหน้าที่ รอว.)
32) 26 เม.ย. 2560 : พล.ต. ศิริเดช อภินันท์เดชา (ดุ่ย) (อาการป่วย)
33) 8 ก.พ. 2562 : พ.อ. วรเกียรติ มิตรพิบูล (ป๊อก) (อาการป่วย)
34) 28 ม.ค. 2563 : พ.อ. ณรงค์ฤทธิ์ สุวรรณบุบผา (แดง/เจ๋ง) (อาการป่วย)
35) 2 ก.ค. 2563 : พ.อ. สุรพล ทองลับแก้ว (หนุ่ม) (อาการป่วย)
36) 14 ก.ย. 2563 : พ.ต. กิตติพงษ์ คงอดิศักดิ์ (เมา) (ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ)
37) 20 ม.ค. 2564 : พล.อ. อัครเดช บุญเทียม (แป๊ะ) (อาการป่วย)
38) 14 พ.ค. 2564 : พล.ต. อำนาจ พุกศรีสุข (นาจ) (อาการป่วย)
39) 12 เม.ย. 2565 : พล.อ. อรรคเดช ครุธเวโช (ต้อม) (อาการป่วย)
40) 28 ส.ค. 2565 : พล.ท. สามทัพ สัณหจันทร์ (ตุ๊ก) (อาการป่วย)
41) 25 มิ.ย. 2566 : พล.ต. จิตติวัศร์ ศรสุวรรณ์ (ดีโน่) (อาการป่วย)
42) 21 ก.ย. 2566 : พล.ต. วุฒิชัย เจริญรื่น (ดำ) (อาการป่วย)
43) 2 ก.พ. 2567 : พล.อ. อรรถพร เป้าประจักษ์ (เป้า) (อาการป่วย)
44) 21 พ.ค. 2567 : พ.อ. บุญมี บำรุงทรัพย์ (ติ่ง) (อาการป่วย)

พฤษภกาสร โททนต์เสน่งคง นรชาติวางวาย สถิตทั่วแต่ชั่วดี
อีกกุญชรอันปลดปลง สำคัญหมายในกายมี มลายสิ้นทั้งอินทรีย์ ประดับไว้ในโลกา

ของฝากท้ายฉบับ..

...โดย เสธ.จุ๊ฟ

ข่าวสารความเคลื่อนไหวของการดูแลสวัสดิการของทหารผ่านศึก สำหรับเพื่อนๆ ที่เป็นสมาชิกและเพื่อนหลายคนที่ไปช่วยงานเป็นประธาน หรือสมาชิกสมาคม ชมรม หรือเครือข่ายทหารผ่านศึกในพื้นที่ ในปีที่ผ่านมามีการเพิ่มค่ารักษาพยาบาลเป็นปีละ 4,000 บาท จากเดิม 3,500 บาท และค่าจัดการศพจากเดิม 15,000 บาทเป็น 17,000 บาท นอกจากนั้นยังมีการช่วยเหลือจากมูลนิธิสงเคราะห์ครอบครัวทหารผ่านศึกซึ่งมีคุณหญิงแสงเดือน ณ นคร เป็นประธานอีกส่วนหนึ่ง เท่าที่ตรวจสอบ รมว.กห.สมัยที่แล้วก็มีการปรับเพิ่มสวัสดิการให้หลายๆ อย่าง ต้องติดตามต่อไปว่าในสมัย รมว.กห.พลเรือนจะมีพัฒนาการอย่างไร โดยเฉพาะการขอรับเงินผดุงเกียรติรายเดือน เดือนละ 3,000 บาท สำหรับทหารผ่านศึกที่มีบัตรชั้นที่ 2,3,4 ปัจจุบันอยู่ขั้นตอนให้เสนอผ่านสภาผู้แทน คาดว่าปีงบประมาณนี้ ยังไม่น่าจะทัน และคงต้องใช้เวลาอีกนาน เพราะจำนวนทหารผ่านศึกมีมากจึงใช้วงเงินสูงมาก และรัฐบาลน่าจะมีเรื่องอื่นๆที่เร่งด่วนกว่า คงต้องฝากพี่อั๋น ปษ.รมว.กห.ช่วยกระซิบกับท่าน รมว.กห.อีกทีครับ สำหรับเพื่อนๆ ที่ต้องการทราบข้อมูลของ อผศ.หรือมูลนิธิฯ สามารถติดตามได้ทางเว็บไซต์และแอปของ อผศ.และมูลนิธิฯ ได้ครับ ข้อมูลบางอย่างอาจเป็นประโยชน์กับเรา เพื่อนๆ ลูกน้องเก่าๆ หรือสมาชิกในเครือข่ายทหารผ่านศึกก็ได้ครับ

เพิ่มเติมอีกเรื่องนึงจาก “ป๋ากบ” ขอแจ้ง เพื่อนๆ ทหารผ่านศึกที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิ์ในการเบิกค่ารักษาพยาบาลซึ่งท่านมีสิทธิ์ได้รับ จำนวน 4,000 บาท ในปีงบประมาณ 2566 ซึ่งสิ้นสุดไปแล้วนั้น ถ้าท่านยังไม่ได้ใช้สิทธิ์ดังกล่าว ขอแนะนำว่า ในปีงบประมาณ 2567 ตั้งแต่ 1 ต.ค. 66 เป็นต้นไป ท่านสามารถใช้สิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาลหรือ “ตัดแว่นสายตา” ได้ในวงเงินที่ท่านมีสิทธิ์ ขั้นตอนคือ ท่านไปขอแบบฟอร์ม จากพนักงานสำนักงานสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพื้นที่หรือที่ อผศ.ส่วนกลาง และไปพบแพทย์ เพื่อวัดสายตาและขอใบรับรองจากแพทย์นำมาตัดแว่น ตามขนาดเลนส์ที่เหมาะสมกับสายตาของท่าน แล้วนำมายื่นขอรับสิทธิ์ จากสำนักงานสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพื้นที่ของท่าน หากแว่นที่ท่านตัดมาราคาเกินกว่าสิทธิ์ที่ท่านได้รับ ท่านก็จ่ายเงินส่วนเกินนั้นตามราคาแล้วก็ทำเรื่องขอเบิกในวงเงินที่ท่านได้รับสิทธิ์ได้เลย หากค่าแว่นตาต่ำกว่า 4,000 บาท ส่วนที่เหลือจาก 4,000 บาท สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลในรายการอื่นๆ ได้ นะครับ

ท้ายสุด สุดท้ายต้องขอขอบคุณ “พี่แอ๊ด ทุ่งสง” ช่วยแชร์ประสบการณ์ใช้สิทธิ์ตัดแว่นสายตาให้ภริยาได้อีกด้วย (แน่ะ!) เพื่อนๆ ที่สนใจ หาอ่านได้ในห้องไลน์ หรือคุยกับ “พี่แอ๊ด” เองนะครับ!

19ปี
ของความอร่อย
พร้อมให้บริการทั่วกรุงเทพและปริมณฑล
บ้าน ส้มตำ
Baan Somtum
บ้านส้มตำ baansomtum.official @baansomtum
www.baansomtum.com

วิสัยทัศน์ ฉปร.๓๐

"อยู่อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และสง่างาม
ได้รับการยอมรับจากรุ่นพี่รุ่นน้องและบุคคลทั่วไปทุกหมู่เหล่า
มีความรักความสามัคคีอย่างเป็นปึกแผ่น
มีการจัดสวัสดิการให้ความช่วยเหลือเพื่อนและครอบครัวอย่างทั่วถึง"